

ΓΙΑ ΜΙΑ ΖΩΗ ΜΕ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ!

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΕΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 2023-2024

Αγαπητά μου παιδιά,
Τό σχολείο ανοίγει ξανά τις πόρτες του και σ'α υποδέχεται. Κάποιοι και κάποιες από σ'α κάνουν σήμερα τα πρώτα τους βήματα στο Γυμνάσιο ή στο Λύκειο. Ίδιαίτερα απευθύνομαι σ'εσους και σ'ες ξεκινάτε τη μεγάλη προσπάθεια εν'ωψει τ'ων πανελλαδικ'ων εξετάσεων, προκειμένου να υλοποιήσετε τα όνειρά σας για ανώτερες σπουδές.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς οἱ σχολικὲς ἐπιτυχίες καὶ οἱ ὑψηλοὶ βαθμοὶ θὰ σ'α προσφέρουν αἴσθημα ἰκανοποίησης καὶ θὰ σ'α ἐνθαρρύνουν νὰ συνεχίσετε τὴν προσπάθειές σας στὸν ἀγώνα γιὰ γνώση καὶ κατάρτιση. Αὐτὰ ὅμως δὲν ἀρκοῦν γιὰ τὴν ἀληθινὴ εὐτυχία. Ἡ ψυχὴ σας ἔχει καὶ ἄλλες ἀνάγκες καὶ εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀπορίες πού δὲν πρέπει νὰ ἀφήσετε ἀναπάντητες. Διψᾶτε γιὰ εἰλικρίνεια, δικαιοσύνη, ὄραμα μιᾶς εὐτυχισμένης ζωῆς καὶ βεβαίως, ἐλπίδα· ἐλπίδα βαθιὰ καὶ ἀνθεκτικὴ στὴς δυσκολίες τῆς ζωῆς. Καὶ ὅπως βλέπετε, ὅλοι ἐμεῖς πού ζοῦμε σ'ε αὐτὸν τὸν πανέμορφο τόπο, χρειαζόμαστε τώρα, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ, κουράγιο καὶ ἐλπίδα.

Σ'ε ἕναν κόσμο γεμάτο ἔξυπνες μηχανές, ἄνθρωποι μορφωμένοι ὅσο ποτέ, μὲ πλοῦτο καὶ θέσεις, ξεχνοῦν πὼς ἔρχεται ἡ στιγμή πού οἱ δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου φαίνονται πολὺ φτωχές γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν μιὰ ἀπρόσμενη συμφορὰ. Σ'ε τέτοιες στιγμές δὲν ἀρκοῦν οἱ γνώσεις καὶ τὰ πτυχία. Χρειαζόμαστε ἰκανότητες μιᾶς ἄλλης ποιότητας, ὅπως ἡ ἀγάπη, τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν διπλανό μας, ἡ προθυμία νὰ βοηθήσουμε καὶ νὰ ὑποστηρίξουμε τὸν ἀδύναμο, ἡ ἐτοιμότητα νὰ ἀνταποκριθοῦμε μὲ ὅλες μας τὴς δυνάμεις στὴν ἀγωνία καὶ τὸν πόνο ἐκείνων πού ξαφνικὰ ἔχασαν τὰ πάντα.

Βλέπετε, λοιπόν, πὼς τὸ σχολεῖο, πέρα ἀπὸ κῶρος γνώσης, μπορεῖ νὰ γίνῃ γιὰ σ'α καὶ κῶρος μιᾶς μεγάλης εὐκαιρίας. Εὐκαιρίας νὰ μάθετε νὰ μοιράζεστε, εὐκαιρίας νὰ γίνετε εὐαίσθητοι στὴν ἀνάγκη τοῦ συμμαθητῆ σας, εὐκαιρίας νὰ ἐτοιμάσετε ἀπὸ τώρα τὸν ἑαυτὸ σας, ὥστε νὰ γίνῃ ἰκανότερος στὰ ἔργα τῆς ἀγάπης. Καινούργιες γνώσεις δὲν θὰ σταματήσουν ποτέ νὰ τροφοδοτοῦν τὸ μυαλό σας, ἀπὸ ἐσ'α ὅμως ἐξαρτᾶται πὼς θὰ τὴς χρησιμοποιήσετε. Ἄν οἱ ἐπιτυχίες σας γίνουν ὁ μοναδικὸς σας σκοπός, θὰ γίνετε κι ἐσεῖς ἕνα ἀκόμη γρανάζι ἐνός σκληροῦ κόσμου πού τόσο μ'α ἀπογοητεύει. Ἄν ὅμως δὲν

ξεχάσετε τὰ ὄνειρά σας γιὰ ἕναν καλύτερο κόσμο, οἱ γνώσεις σας θὰ γίνουν ἐργαλεῖα παρηγορίας καὶ ἐλπίδας γιὰ ὅσους σ'α γνωρίσουν.

Πρὶν ἀπὸ δύο χιλιάδες χρόνια ἦρθε ὁ Χριστὸς στὴ γῆ μὲ μοναδικό σκοπὸ νὰ μ'α διαβεβαιώσει μὲ τὸν λόγο καὶ τὴ θυσία Του πὼς ἕνας καλύτερος κόσμος μπορεῖ νὰ ὑπάρξει. Κυρίως ὅμως ἦρθε νὰ διαβεβαιώσει τὸν ἄνθρωπο πὼς ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδας βρίσκεται πάντα δίπλα μας καὶ πὼς ἡ παρουσία Του γίνεται πὸ φανερὴ τὴν ὥρα τῆς δυσκολίας καὶ τῆς ἀπόγνωσης. Ἡ πίστη σ' Αὐτὸν δὲν ἐπιτρέπει ποτέ στὴν ψυχὴ νὰ καταρρεύσει ὅταν οἱ δυσκολίες, σάν κείμαρροι, ἀνατρέπουν τὴ ζωὴ μας.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι μιὰ μεγάλη οἰκογένεια πού τὴν κρατοῦν ἐνωμένη ἡ ἐλπίδα στὸν Θεὸ καὶ ἡ ἀγάπη στοὺς ἀνθρώπους. Νὰ γνωρίζετε, λοιπόν, πὼς σ'ε κάθε γειτονιά, ἡ ἐνορία σας περιμένει νὰ σ'α προσφέρει ἀπαντήσεις στὰ μεγάλα ἐρωτήματα τῆς ζωῆς, δυνατότητες γιὰ δράση καὶ ἐπικοινωνία καὶ, βεβαίως, εὐκαιρίες γιὰ ἔργα ἀγάπης, ὅπως αὐτὰ πού πραγματοποιοῦνται ἀπὸ τὴν τοπικὴ μας Ἐκκλησία αὐτὲς τὴς δύσκολες ὥρες.

Αὐτὴν τὴν πρόσκληση σ'α ἀπευθύνω σήμερα, μαζί μὲ τὴς καλύτερες εὐχές μου γιὰ τὸ νέο σας ξεκίνημα. Τὴς ἴδιες εὐχές ἀπευθύνω στοὺς γονεῖς σας πού εἶναι ἔτοιμοι νὰ κάνουν τὰ πάντα γιὰ τὴν πρόοδό σας ἀλλὰ καὶ στοὺς καθηγητὲς σας πού θὰ σταθοῦν δίπλα σας στὸν δύσκολο ἀλλὰ ὁμορφο δρόμο τῆς γνώσης. Ὅλοι μας παίρνουμε δύναμη ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἀγνῆς ψυχῆς σας καὶ νὰ εἶστε βέβαιοι πὼς ἡ ἀγάπη μας γιὰ σ'α, μ'α δίνει κουράγιο νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὴς συνέπειες τῆς πρωτόγνωρης θεομηνίας πού χτύπησε τὸν Βόλο καὶ ὅλη τὴ Μαγνησία. Γιὰ σ'α θὰ κάνουμε τὸ κάθε τί, ὥστε ἡ ζωὴ ὅλων μας νὰ ξαναβρεῖ τοὺς παλιούς της ρυθμούς κι ἐσεῖς νὰ συνεχίσετε τὸν δρόμο σας μὲ αἰσιοδοξία καὶ ἐμπιστοσύνη στὴς δυνάμεις καὶ τὴ βεβαιότητα ὅτι τὰ ὄνειρά σας θὰ πραγματοποιηθοῦν.

Ὁ Θεὸς νὰ σ'α ὀδηγεῖ πάντα σ'ε δρόμους φωτεινούς. Καλὸ ξεκίνημα!

Μὲ πατρικὲς εὐχές,
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

«Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός»

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΚΟΝΤΑΚΤΣΗ, ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ Ι.Ν. ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΒΟΛΟΥ

Η εορτή της Μεταμορφώσεως αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους σταθμούς στον εορταστικό κύκλο της Ἐκκλησίας μας ἀλλά καί ἕνα ἀπό τά σημαντικότερα γεγονότα τῆς ἐπίγειας παρουσίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Χωρίς καμία ἀμφιβολία, πρόκειται γιά ἕνα γεγονός, πού ἡ ἀνθρώπινη γλώσσα ἀδυνατεῖ νά περιγράψει. Οἱ Εὐαγγελιστές πού ἀναφέρουν τό γεγονός, χρησιμοποιοῦν τό λευκό του χιονιοῦ ἢ τό φῶς τοῦ ἡλίου γιά νά περιγράψουν κάτι, πού εἶναι βέβαιο πώς δέν ἀντίκει στον κόσμο τοῦτο.

Ἡ εἰκονογραφία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, ἐπιχειρεῖ νά συμβάλει στήν περιγραφή αὐτοῦ τοῦ ὑπερκόσμου γεγονότος. Ὁ Ὁρθόδοξος εἰκονογράφος χρησιμοποιεῖ τό πιό λαμπρό λευκό χρῶμα, προκειμένου νά ἀπεικονίσει τά ἐνδύματα τοῦ Ἰησοῦ, ἐνῶ τοποθετεῖ στό κάτω μέρος τῆς εἰκόνας τούς Μαθητές καταγῆς, νά ἀποστρέφουν τό πρόσωπο, γεμάτοι φόβο, χαρά καί θαυμασμό. Παράλληλα, ὁ Ὁρθόδοξος ὑμνογράφος μᾶς ἐξηγεῖ πώς τήν ἡμέρα ἐκείνη οἱ Μαθητές εἶδαν ἕνα μέρος τῆς Θεότητας «καθώς ἠδύναντο», δηλαδή ἀνάλογα μέ τίς δυνάμεις τους. Εἶναι ὅμως φανερό ἀπό τή στάση τοῦ σώματός τους, πώς οἱ τρεῖς παριστάμενοι μαθητές, τήν ἡμέρα ἐκείνη βιώνουν ἐμπειρίες πρωτόγνωρες, εὐρισκόμενοι σέ πλήρη ἀδυναμία νά τίς διαχειριστοῦν. Γνωρίζουμε ἀπό τήν ἀντίστοιχη εὐαγγελική περικοπή, πώς, ἐνῶ κατ' ἀρχάς χαίρονται καί ἀναφωνοῦν «καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοί μίαν καί Μωσῆι μίαν καί μίαν Ἡλίας», στή συνέχεια βιώνουν τρόπο, καθώς τούς ἐπισκιάζει ἡ φωτεινή νεφέλη καί ἀκούγεται ἡ φωνή τοῦ Πατρὸς. (Ματθ. 17', 6)

Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καί ὁ Ἅγιος Ὁ Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, λένε ὅτι ἔπесαν στή γῆ ἀπό τήν ἀδυναμία τους νά δοῦν τήν λαμπρότητα τοῦ ὑπερκόσμου Φωτός. Εἶναι ὅμως σαφές πώς ὁ ἦχος, ὡς μέγεθος πού ἔχει τήν ιδιότητα νά φτάνει μέχρι τά κατὰ βάθος τῆς ὑπαρξῆς μας, πολύ περισσότερο ὁ ἦχος τῆς Πατρικῆς φωνῆς, φαίνεται στήν εἰκόνα νά συγκλονίζει τούς τρεῖς Μαθητές καί νά συμπληρώνει καταλυτικά τήν Θεοπτία.

Οἱ Μαθητές δέν ἦταν ἡ πρώτη φορά πού λάμβαναν γνώση τῶν ὑπερκόσμιων χαρακτηριστικῶν τοῦ Διδασκάλου τους. Μέ τρόπο συγκλονιστικό δέχτηκαν τήν κλήση τους καί ἀπόδειξη αὐτοῦ εἶναι ἡ προθυμία τους νά Τόν ἀκολουθήσουν, ἐγκαταλείποντας τά πά-

να. Ἐπί τρία χρόνια ἔβλεπαν γεγονότα θαυμαστά καί μόνο ἐκεῖνοι γνωρίζουν τί ἐμπειρίες εἶχαν, πέραν ἐκείνων πού ἀναφέρει τό Εὐαγγέλιο. Ἐκείνη ὅμως τήν ἡμέρα, ὅλη αὐτή ἡ προετοιμασία ἀποδείχτηκε ἀνεπαρκής γιά νά κατανοήσουν τό γεγονός τῆς Μεταμορφώσεως. Ἡ Εὐαγγελική περικοπή μᾶς ἐπιτρέπει νά ὑποθέσουμε τήν ἄφατη καί ὑπερκόσμη ψυχική καί πνευματική ἡδονή πού βίωσαν. Διαβάζουμε, πώς ἂν μπορούσαν, θά παρέτειναν τήν ἐμπειρία αὐτή γιά πάντα. Ζητοῦν ἀπό τόν Διδάσκαλο νά σπύσουν τρεῖς σκηνές, μία τοῦ Κυρίου, μία τοῦ Μωσῆ καί μία τοῦ προφήτη Ἡλίας, ὥστε νά ἐγκατασταθοῦν ἐκεῖ.

Ἄναλογες ἐμπειρίες ἀφάτου ἡδονῆς περιγράφουν καί παλαιότεροι, ἀλλά καί σύγχρονοι ἅγιοι ἀσκητές. Μιλοῦν γιά τήν ἀπέρανη γλυκύτητα τῆς συνομιλίας πού ἀξιώθηκαν, ἄλλοτε μέ τόν Χριστό, ἄλλοτε μέ τήν Θεοτόκο καί ἄλλοτε μέ τούς Ἁγίους, ἐνῶ συμπίπτουν ἀπολύτως ὡς πρὸς τήν ἐμπειρία ὑπέρβασης τοῦ χώρου καί τοῦ χρόνου.

Οἱ ἱεροὶ ἐρμηνευτές τῶν Εὐαγγελίων τονίζουν τό γεγονός πώς μέ τόν ὄρο Μεταμόρφωση ἐννοοῦμε περισσότερο μία ἀποκάλυψη. Ὁ Χριστός, κατά τήν στιγμή ἐκείνη, δέν προσέλαβε κάτι τό ὁποῖο δέν εἶχε. Ἡ δόξα τῆς Θεότητάς Του τόν ἀκολουθοῦσε ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς συλλήψεώς Του ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Θεοτόκου. Ἐκεῖνο πού καθιστᾶ κατά τήν ὥρα ἐκείνη τήν ὑπερλαμπρή ἀποκάλυψη εἶναι ἡ διάνοιξη τῶν ὀφθαλμῶν τῶν Μαθητῶν, ὄχι μόνο τῶν ἐσωτερικῶν ἀλλά καί τῶν σωματικῶν. Ὁ Πέτρος, ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης ὑφίστανται τήν «ἀγαθὴν ἀλλοίωσιν» τῆς

ἀνθρώπινης φύσης τους καί γίνονται ἱκανοί νά ἀτενίσουν αὐτό πού πάντα βρισκόταν πρὸ τῶν ἐσκοτισμένων ἀπό τά ἀνθρώπινα πάθη ὀφθαλμῶν τους. Στό γεγονός αὐτό σπριζεται ὅλη ἡ νηπτική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, πού μέ σθένος, ὑπομονή καί συνέπεια ἀναλαμβάνει τόν πνευματικό ἀγώνα, ὀδηγεῖται σταδιακά πρὸς τήν Θέωση, δηλαδή τή μεταμόρφωση τῆς δικῆς του φύσης καί τήν ἔνωσή της μέ τόν Θεό, διὰ τῆς καθάρσεως τῶν παθῶν.

Συνεπῶς, ἡ ἐμπειρία τῆς Μεταμορφώσεως δέν ἀποτελεῖ φαντασιοπληξία τῶν Μαθητῶν κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη, οὔτε ἕνα γεγονός πού πραγματοποιήθηκε ἅπαξ. Ἀποτελεῖ διαχρονική ὑπόσχεση Θεοπτίας πρὸς ὅλους τούς ἀνθρώπους ἀνεξαιρέτως, σπριγμένη στή διαρκή ἐμπειρία τῶν Ἁγίων.

«Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην Σου»

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ, ΕΠΙ ΤΗ. ΕΟΡΤΗ. ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Αγαπητοί μου πατέρες καὶ ἀδελφοί, παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα. Λαμπροφωρεῖ σήμερα κάτω ἀπὸ τὸ χρυσὸ φῶς τοῦ ἡλίου ὅλη ἡ πλάση. Εἶναι τὸ Πάσχα τοῦ Καλοκαιριοῦ, τῆς Παναγίας μας ἡ σεπτὴ Κοίμησις, καὶ ἡ ἔνδοξη Μετάστασίς Της στὰ οὐράνια βασιλεία. Μέσα στὸ καῦμα τοῦ Αὐγούστου, μιά ἀνάσα δροσιᾶς. Μέσα στὸ καμίνι τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν θλίψεων μιά ὄσση πνευματικῆς ἀναψυχῆς. Μέσα στὸν πυρετὸ καὶ τὸν πόνο τῶν καιρῶν μιά εὐκαιρία νὰ ἀφεθοῦμε στὸν ὠκεανὸ τῆς ἀπροσμέτρης στοργῆς Της, νὰ κοινωνήσουμε τὴν ἐλπίδα.

Ὁ φετινὸς Δεκαπενταῦγουστος, ὅμως, ἔχει μιά ἰδιαιτερότητα. Φλέγεται ἡ ψυχὴ μας τοῦτο τὸ Καλοκαίρι σπὴ δίνη μιᾶς ἀπρόσμενης θλίψεως. Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν τὶς φτωχὲς καρδιές μας, ὅταν ἀπειλητικὰ νέφη καπνοῦ θόλωσαν τὸν λαμπρὸ οὐρανὸ μας. Μέσα σὲ ἀποπνικτικὸ κλοιὸ παρατεινόμενου καύσωνα εἶδαμε πύρινα μέτωπα νὰ μαίνονται ἀδηφάγα στὸν τόπο μας. Γλῶσσοι φωτιᾶς νὰ πυρπολοῦν τὰ πάντα στὸ πέρασμά τους, συνανθρώπους μας σὲ τέλμα ὀδυνηρὸ, καταρρακωμένες καρδιές σὲ ἀπόγνωσις νὰ λυγίζουν ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἀπελπισίας. Φρυγμένη γῆ, ὄρες ἀγωνίας μπροστὰ σπὴν πύρινη λαίλαπα, δάκρυα πάνω σὲ θλιβερά ἀποκαΐδια. Εἶναι οἱ στιγμὲς πού ἡ σιωπὴ γλυκαίνει τὴν ψυχὴ περισσότερο ἀπὸ τὸν κάθε ἀνθρώπινο λόγος. Εἶναι οἱ ὄρες τῆς ζωντανῆς προσευχῆς, πού ἀποζητοῦμε τὴν παρουσία τῆς Παναγίας μας. «Πρὸς τίνα καταφύγω», ἀναρωτιόμαστε, «πού προσδράμω, πού δὲ καὶ σωθήσομαι»;

Ἄνεπιφύλακτα καταφεύγουμε σὲ Ἐκείνη, πού μᾶς νοιώθει ἀκόμα καὶ ὅταν στερεύουν τὰ λόγια μας, πού μᾶς ἀφουγκράζεται καὶ σπὴν πιὸ βαθιὰ σιωπὴ μας. Προστρέχουμε σπὴ χάρη Της ἱκετευτικά, ὑμνητικά, εὐγνώμονα. Ἄκουμποῦμε τὰ δακρυσμένα πρόσωπά μας σπὴν ἄκραντη εἰκόνα Της, κλίνουμε τὰ γόνατα μπροστὰ σπὴ συμπονετικὴ μορφή Της, καὶ Της μιλοῦμε μὲ οικειότητα. Μπροστὰ σπὴν φιλόνηρη Βασίλισσα, τὴν Παναγία μας, ξεκλειδώνεται ἀπλὰ καὶ ἀβίαστα ἡ ἄβυσσος τῆς ψυχῆς μας. Ἡ ἀπόλυτη μητρικὴ ἀποδοχὴ πού ὑπάρχει στὸ βλέμμα Της, συγκλονίζει καὶ βυθίζει σὲ κατάνυξη τὶς καρδιές μας. Εἶναι ἕνας βαθύτατος δεσμὸς μὲ τὴ Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, πού ἔχει κατὰ τὸ ἀνείπωτο, τὸ γλυκύτατο ἀνθρώπινο καὶ συνάμα θεϊκὸ, ἀπὸ ἐκείνη τὴν πανεπίσημη ὥρα τῆς Σταύρωσης, πού ἀκούστηκε τὸ «ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου» στὸν Ἰωάννη. Ἐκτοτε ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ εἶναι καὶ δική μας μάνα.

Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι θὰ μᾶς ἀγκαλιάζει πάντα μὲ τὴν ἀπέραντη στοργή Της. Δέν θὰ μᾶς κρίνει, δέν θὰ μᾶς ἀπορρίψει, δέν θὰ μᾶς θέσει ὄρους, δέν θὰ μᾶς προδώσει. Δέν θὰ παραβλέψει τῆς ψυχῆς μας τὴν πονεμένη κραυγὴ καὶ δέση. Ἔχουμε ὅλοι τὴν ἀνάγκη ἀπὸ τὴ γλυκεῖα αἴσθησις τῆς στοργῆς, ἀπὸ τὴ θαλπωρή τῆς ἀγάπης, ἀπὸ μιά ἀγκαλιὰ ἀνοιχτή, σπὴ μοναχικὴ πολλές φορές πορεία τοῦ βίου μας. Ἄν, ὅμως, στὶς μέρες μας εἶναι

δυσεύρετη ἡ καλωσύνη καὶ ἡ τρυφερότητα, ἂν εἶναι σπάνια ἡ ἔκφρασις στοργῆς καὶ ἀληθινῆς ἀγάπης, ἂν τριγύρω μας ὅλα λειτουργοῦν μηχανικά καὶ αὐτόματα, ἀπρόσωπα καὶ τυποποιημένα, εἶναι στὸ πλῆθός μας Ἐκείνη, ἕνας γλυκὺς ἐπιστηριγμὸς, μιά θαλπωρή, μιά καλωσύνη πού καταλαγιάζει τὸν ὅποιο πόνο, μιά ἐπιείκεια πού σκεπάζει τὶς ὅποιες ἀστοχίες μας, μιά σκέπη, μιά στοργή, μιά καταφυγή. Ἀναθέτουμε μὲ ἐμπιστοσύνη σὲ Ἐκείνη «τῶν λυπηρῶν τὰς ἐπαγωγὰς» πού μᾶς πληγώνουν, καὶ σάν βάλσαμο ἀπλώνεται στὰ κατάβαθμά μας ἡ πλησμονὴ τοῦ ἐλέους Της. Δέν νοιώθουμε ὀρφάνια. Μᾶς παρηγορεῖ τὸ ἐνδιαφέρον Της, μᾶς καθησυχάζει ἡ ἀγρύπνια Της, γλυκαίνει τὰ σκοτάδια μας ἡ μητρικὴ Της ἀγκάλη.

Γιορτάζει ἡ Παναγία Μητέρα μας σήμερα, καὶ ἀναρριπίζεται ἡ πίστη στὶς ψυχές μας. Γιγαντώνεται ἡ ἐλπίδα τῆς ἀνυστακτικῆς μεσιτείας Της, τῆς ἀκαταμάχητης παρηγορίας Της πρὸς τὸν Υἱὸ Της. «Πάντα γὰρ δύναται» ὡς μητέρα τοῦ Παντοκράτορος. Κρατᾷ Ἐκείνη σπιβαρὰ τὸ ἀδύναμο χέρι μας στὰ δύσβατα μονοπάτια τοῦ βίου μας, καὶ εἰρνεύει τὴν τρικυμισμένη μας ψυχὴ. Ἐπιβλέπει ἐν εὐμενείᾳ «ἐπὶ τὴν χαλεπὴν μας κάκωσιν», γιαιτρεύει, θαυματοργεῖ, ἀποδεικνύει ἡγεμονικά ὅτι «ἐν τῇ Κοιμήσει Της οὐ κατέλιπεν τὸν κόσμον». Παραμένει πάντα κοντὰ μας, προστασία καὶ καταφυγή, ἐλπίς ἀπλησιζόμενων, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Γιορτάζει Παναγία μας σήμερα, Ἐσύ πού κρατᾷ συνεχῶς διάπλατα ἀνοιχτὴ τὴν πύλη τῆς θείας εὐσπλαχνίας, καὶ ἀναλογιζόμαστε τὰ δῶρα πού Σοῦ πρέπουν. Ἄδυναται ἡ γλῶσσα μας νὰ ὑμνήσει, καθὼς ταιριάζει, τὸ μεγαλεῖο Σου. Ἀμέτρητα τὰ «εὐχαριστῶ» μας, σάν τῆς ἀμμοθά-

λασσας τοὺς κόκκους, εἶναι τόσο ἐλάχιστα ἐμπρὸς στὸ πρεσβευτικὸ καὶ σωτήριο ἔργον Σου, ἐμπρὸς στὰ δικά Σου δωρήματα καὶ τὴν ἀπροσμέτρητη χρηστότητά Σου.

«Ὑπὸ τὴν σπὴν εὐσπλαχνίαν καταφεύγομεν, Θεοτόκε». Σπεῦσε νὰ δροσίσεις τὴν «καμίνῳ φλογισθεῖσαν» ψυχὴ μας μὲ «τὸν ποταμὸν τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους Σου», γιὰ νὰ μὴ λυγίσουμε, γιὰ νὰ μὴν καταρρεύσουμε κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῶν λυπηρῶν πού μᾶς συνθλίβουν. «Πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς». Κράτησέ μας ἐνωμένους σπὴν πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν ἀγκαλιὰ Σου. Ἐγκαρδίωσέ μας καὶ κᾶνε τὸν πόνο μας γλυκασμὸ. Μετάλλαξε τὴν ἀπόγνωσή μας σὲ ἀμετάθετη ἐλπίδα, πὴ ραθυμία τῆς ψυχῆς μας σὲ ἐγρήγορη καὶ ἐνθεο ζῆλο. Στάλαξε ὑπομονὴ καὶ παρηγοριά σπὴ ζωὴ μας, εἰρνεύσε τὶς καρδιές καὶ τὸν ταραγμένο κόσμον μας. «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μας» σὲ Σένα ἐναποθέτουμε. «Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην Σου». Ἀμήν. •

Χρόνια πολλὰ καὶ εὐλογημένα,
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Τό ἦθος καί ὁ χαρακτήρας τῆς λατρείας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

(Παραλειπόμενα τοῦ ΙΗ' Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου)

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΛΑΚΗ

Η «λατρεία», ὡς ὄρος, σημαίνει τὴν ὑποταγή, τὸν σεβασμὸ κάποιου πρὸς τὸν κατακτητὴ του. Εἶναι ἡ ἐγκάρδια καὶ ἀπόλυτη ὑποταγή καὶ ἀφοσίωση τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεό-Παντοκράτορα, Πλάστη καὶ Λυτρωτὴ. Ἡ λατρεία εἶναι διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν προσκύνηση. Ἐνῶ ἡ πρώτη εἶναι ἔνδειξη ἐνδόμυκων καὶ εἰλικρινῶν αἰσθημάτων, ἡ δεύτερη χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἐξωτερικὰ καὶ φαινομενικὰ στοιχεῖα. Ἡ λατρεία ὅμως ἐμπεριέχει καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς προσκύνησης.

Ἐνῶ εἶναι δυνατὸν κάποιος νὰ προσκυνεῖ καὶ νὰ μὴν λατρεύει, εἶναι ὅμως ἀδύνατο τὸ ἀντίθετο, δηλαδή νὰ λατρεύει χωρὶς νὰ προσκυνεῖ.

Ἡ λατρεία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τῆς ζωῆς τῶν πιστῶν. Τό ἦθος καὶ ὁ χαρακτήρας τῆς πηγάζουν ἀπὸ τὴ δογματικὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτὸ τὸ βιώνουν οἱ πιστοὶ σὲ κάθε λατρευτικὴ σύναξη, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ γι' αὐτοὺς πηγὴ ἀνάπλασης καὶ πνευματικῆς τροφοδοσίας. Αὐτὴ ἡ Ἀλήθεια ἔχει τὴν ἀρχὴ τῆς σπὴν Π.Δ., ὅταν ὁ Θεὸς παρέδωκε στὸν Μωυσῆ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἤθελε νὰ τὸν λατρεύει ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς Του. Μὲ αὐτὸ τὸν θεοπαράδοτο τύπο λατρείας ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπικοινωνοῦσε μὲ τὸν Θεό, Τὸν δόξαζε, Τὸν εὐλογοῦσε καὶ προσέφερε θυσίες.

«Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. 4, 4) καὶ ὁ Θεὸς ἐξαπέστειλε τὸν Υἱὸ Του νὰ σαρκωθεῖ καὶ νὰ ἐνανθρωπήσει, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι πρῶτιστα, ἀλλὰ καὶ οἱ σύγχρονοι μὲ τὸν Χριστὸ ἄνθρωποι βίωσαν τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ μεταξύ τους στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, Τὸν εἶδαν νὰ θαυματουργεῖ καὶ νὰ τοὺς διδάσκει τὸν νέο τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο πρέπει νὰ τὸν λατρεύουν. «Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν, ἐν Πνεύματι καὶ Ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰωάν. 4, 24). Τοὺς δίδαξε, νὰ γρηγοροῦν καὶ νὰ προσεύχονται, καὶ τοὺς παρέδωσε τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας «προσφέρων καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος» («Ἱερατικόν» ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, 2021, σ. 125), σφραγίζοντας μὲ τὸ Τίμιον Αἶμα Του τὴν Καινὴ Διαθήκη μὲ τοὺς ἀνθρώπους.

Μετὰ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου μας τὰ μέλη τῆς πρώτης Χριστιανικῆς Κοινότητος «ἦσαν προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς» (Πράξ. 2, 42), δείχνοντας μαυτὸ τὸν τρόπο ὅτι ὁ πυρῆνας τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τους ἦταν ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὴ ἡ προσωπικὴ ἐμπειρία τῶν ἀποστολικῶν χρόνων καταγράφεται μετέπειτα γιὰ λόγους ποιμαντικῆς συνέπειας καὶ ἀκρίβειας τῆς Ἀλήθειας. Ἰδιαίτερος οἱ δύο μεγάλοι Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος, ἀποτυπώνουν τὴν ἀποστολικὴ λατρευτικὴ παρακαταθήκη καὶ τὴν προφορικὴ παράδοση στὶς Θεῖες Λειτουργίες πού συνέγραψαν καὶ τίς ὁποῖες τελεῖ ἡ Ἐκκλησία μας μέχρι σήμερα.

Δέν πρέπει νὰ λησμονοῦμε ὡς χριστιανοί, ὅτι ὑπάρχει στενὴ σχέση μετὰξὺ ἀτομικῆς καὶ συλλογικῆς προσευχῆς, προσευχῆς τοῦ «ταμείου» μας καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σύναξης. Ἀμέλεια ἐπιφέρει σπὴν μίᾳ ἢ κατάπτωση τῆς ἄλλης κατὰ τὴν ἀποστολικὴ προτροπή: «μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισηναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ τοσοῦτ' μᾶλλον, ὅσ' ὄρατε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν» (Ἐβρ. 10, 25). Τὸ Ψαλτήριον, πού ἀναγινώσκεται ἐκ περιτροπῆς στὶς Ἱ. Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας μας, πρέπει νὰ ἀξιοποιεῖται ἀπὸ ὅλους μας σπὴν προσευχῇ καὶ τῇ μελέτῃ μας, καθὼς καὶ στὸ κηρυγματικὸ-κατηχητικὸ ἔργον.

Ὅλοι μας, κλῆρος καὶ λαός, χρειαζόμαστε λειτουργικὴ κατὴρηση, προκειμένου ἡ παρουσία μας σπὴν Θεῖα λατρεία νὰ εἶναι ζωντανὴ καὶ ἐνεργητικὴ. Νὰ «λειτουργοῦμαστε» πρὶν πᾶμε σπὴν Λειτουργία. Νὰ ἐτοιμάζουμε, δηλαδή, μυστικὰ τὸ πρόσφορον τῆς καρδιᾶς μας, μὲ τὴν ἄσκηση τῆς προσωπικῆς, μὲ τὴν μετάνοια, μὲ τὴν ὑπομονὴ στὰ δεινὰ τῆς κοσμικῆς μας ζωῆς, μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν συγχωρητικότητα, καὶ σπὴν συνέχεια νὰ συμμετέχουμε σπὴν κοινῇ Θεῖα Λειτουργία μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης. Χρειαζόμαστε νὰ προηγηθεῖ ἡ προσωπικὴ μας «λειτουργία», ἡ μυστικὴ κοινωνία μὲ τὸν Θεὸ διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς μελέτης μας τῆς πνευματικῆς. Αὐτὴ ἡ «ἄσκηση» εἶναι ὁ πνεύμονας πού εἰσάγει τὸ Ἅγιον πνεῦμα στὶς καρδιές μας. Ὅπως σπὴν Θεῖα Εὐχαριστία ὑποχρεώνει ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ νὰ ἐνεργήσει μὲ τὴν ἐπίκληση τοῦ μυσταγωγοῦ ἱερέως -αὐτὸ γίνεται καὶ σὲ ὅλα τὰ Μυστήρια- ἔτσι καὶ σπὴν «λειτουργία» τοῦ πιστοῦ, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ, ἡ μυστικὴ τράπεζα τῆς καρδιᾶς δέχεται ὅπωςδήποτε τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ «ἐν Πνεύματι καὶ Ἀληθείᾳ» λατρεία καὶ προσκύνηση τοῦ Θεοῦ τότε λαμβάνει σάρκα καὶ ὀστά. Ὅταν γίνεται ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τῆς μόνης Ἀλήθειας καὶ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. «Τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας ὁ Θεός-Πατέρας!» •

Κατασκήνωση: «Λιμάνι Χριστού»

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΔΑΣΚΑΛΑΣ

Κατασκήνωση φωλιά για τοῦ Θεοῦ τῆ φαμελιά, Θεέ μου νά μα-
στε μαζί στὸν οὐρανὸ ὅπως καὶ σπὶ γῆ ὁ στίχος αὐτὸς ἀντι-
προσωπεύει τὸ πνεῦμα πού διέπει τὴ συντροφιά πού βρίσκει
κάποιος, σπὶ μεγάλη ἀγκαλιά τῆς κατασκήνωσός μας, στὸ χωριὸ τοῦ
Ἁγίου Λαυρεντίου Πηλίου. Τὸ βουνό, οἱ πλαγιές, τὰ πλατάνια σέ
συνδυασμὸ μέ τῆς κατασκηνωτικῆς μελωδίας τῆς τραπεζαρίας, ἀποτε-
λοῦν τὸν ἐπίγειο παράδεισο γιὰ κάθε μικρὸ κατασκηνωτὴ ὅπως καὶ
γιὰ κάθε στέλεχος. Μιά κατασκηνωτικὴ μέρα ξεκινᾶ στὸ προσευχη-
τᾶρι, ὅπου μετὰ τὴν πρωινὴ προσευχὴ ἀκολουθεῖ μιά σύντομη μελέ-
τη τοῦ Εὐαγγελίου κάτω ἀπὸ
τὰ πλατάνια. Ἐπειτα ἀκολου-
θεῖ τὸ ὑπόλοιπο κατασκηνω-
τικὸ πρόγραμμα. Τραγούδια,
γέλια, χαρούμενες παιδικές
φωνές ἀντηχοῦν ἀπὸ τὴν
τραπεζαρία ὡς καὶ τὰ γήπεδα,
ἀπὸ τὸ ἀμφιθέατρο ὡς τὸ
προσευχητᾶρι. Μέσα σέ αὐτὸ
τὸ κλίμα συμβίωσης, τὸ ὑπό-
λοιπο πρόγραμμα ἀπαρτίζε-
ται ἀπὸ ὁμαδικὰ παιχνίδια
πού ἔχουν ὡς στόχο τὴν καλ-
λιέργεια τῆς εὐγενοῦς ἄμιλλ-
λας, τοῦ συνεργατικοῦ πνεύ-
ματος μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς

ὁμάδας καθὼς καὶ τὴ χαρὰ τῆς συμμετοχῆς. Ἐναπόσπαστο κομμάτι
τοῦ ἡμερήσιου προγράμματος καὶ αὐτὸ πού καθιστᾶ τὴν κατασκήνω-
σή μας διαφορετικὴ τῶν ὑπολοίπων, εἶναι τὸ ἀγιογραφικὸ. Εἶναι ἡ
ὥρα τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποία δίνεται ὁ ἀπαραίτητος χώρος στὰ παι-
διὰ νά μάθουν γιὰ τὸν Θεό. Μὲ ἀφορμὴ τὸ ἀγιογραφικὸ, προκύπτουν
συζητήσεις, ἀπορίες, προβληματισμοὶ καὶ ἐνδιαφέρουσες ἀναζητή-
σεις τῶν παιδιῶν. Αὐτὲς οἱ συζητήσεις μένουν χαραγμένες σπὶ μνή-
μη τῶν κατασκηνωτῶν σέ
ὅλη τους τὴ ζωὴ. Αὐτὲς οἱ
ἀπλὲς μὰ συνάμα βαθιές στι-
χομυθίες, εἶναι ἡ παρακατα-
θήκη καὶ τὸ λιμάνι πού ὁ κα-
θένας ἐπιστρέφει στὶς δύ-
σκολες στιγμές. Τὸ θρόισμα
τῶν φύλλων στὸ βουνό καὶ
οἱ ψαλμοὶ τῶν κατασκη-
νωτῶν στὸ ἀπόδειπνο, δημι-
ουργοῦν βιώματα πού διαφέ-
ρουν ἀπὸ τῆς ἐμπειρίας τῆς
πόλης. Κορύφωση τῆς παρα-
μονῆς μας στὸν τόπο αὐτὸ,
εἶναι ἡ συμμετοχὴ στὸ κοινὸ
Ποτήρι τῆς Θείας Εὐχαρι-
στίας. Οἱ μικρές αὐτὲς λεπτο-
μέρειες κάνουν τὴ διαφορὰ
καὶ καθιστοῦν αὐτὲς τῆς μέρες
ἰδιαίτερες τὴν καλοκαιρινὴ
περίοδο. Πολλές εἶναι οἱ φι-
λίες πού θεμελιώθηκαν καὶ
ζυμώθηκαν σπὶν ἀγκα-
λιά τῆς κατασκήνωσος καὶ
διατηρήθηκαν στὸ πέρασμα
τοῦ χρόνου. Σχέσεις ζωῆς,
σχέσεις ἀληθινές, σχέσεις
μέ κέντρο τὸν Χριστὸ δημι-
ουργήθηκαν μεταξὺ κατα-
σκηνωτῶν ἀλλὰ καὶ στελεχῶν
κατὰ τὴν περιόδὸ τῆς ἀπὸ
κοινοῦ συμβίωσης.

Τὰ παιδιά ἔχουν τὴν εὐκαιρία νά ζήσουν ξεχωριστὲς μέρες,
στὶς ὁποῖες βιώνουν τὴν ἀπλότητα καὶ τὸ βάθος τῆς πνευματικῆς
ζωῆς. Μὲ τὴν καθημερινὴ πρωινὴ καὶ βραδινὴ προσευχὴ, μέ
τὴν ἀνάγνωση τοῦ Εὐαγγελίου, τὴν ἐξομολόγηση, τὴ συμμετοχὴ
στὸ μεγάλο Μυστήριον

τῆς Θείας Λειτουργίας, γέγονται τούς καρπούς τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἐνότητος καὶ ζωῆς ἀπὸ τὸν κῶρο τῆς κατασκήνωσος. Παράλληλα,
δὲν λείπει τὸ ψυχαγωγικὸ κομμάτι μιᾶς κατασκηνωτικῆς περιόδου.
Δια-
γωνισμοὶ, ἀθλητικὰ πρωταθλήματα καὶ ὁμαδικὰ παιχνίδια κατακλύ-
ζουν τὸ ἡμερήσιο πρόγραμμα. Οἱ κατασκηνωτὲς βρίσκουν τὴν εὐκαι-
ρία νά καλλιεργήσουν καὶ νά ἀνακαλύψουν τὰ προσωπικά τους χα-
ρίσματα καὶ νά σμιλεύσουν πτυχές τοῦ χαρακτῆρα τους. Ταυτόχρο-
να, ταλέντα καὶ δεξιότητες ἀναδεικνύονται μέσα ἀπὸ μουσικούς-
καλλιτεχνικούς διαγωνισμούς, δραστηριότητες καὶ μικροὺς θεατρι-
κούς ρόλους. Μέσα ἀπὸ ποι-
κίλες προκλήσεις τὰ παιδιά
βρίσκουν τὸν κῶρο νά
ἐκφραστοῦν δημιουργικά.
Τραγουδάμε, γελάμε, παί-
ζουμε, χορεύουμε καὶ δημι-
ουργοῦμε στιγμὲς χαρᾶς πού
μένουν βαθιὰ χαραγμένες
μέσα μας. Εἶναι μιά εὐκαιρία
νά ζήσουμε ξεχωριστὰ μα-
κριὰ ἀπὸ τὴν κόπωση καὶ τὴ
μизέρια τῆς καθημερινότητος,
καλούμενοι νά ἐμπιστευ-
τοῦμε τὴν ὁμορφίαν τῆς συ-
νεργατικότητος καὶ τῆς δια-
κονίας. Κάθε μέρα, μιά ὁμά-

δα, ἡ ὁμάδα ἀγάπης, καλεῖται νά διακονήσῃ ὀλόκληρη τὴν κατα-
σκήνωση, ἀπὸ τὸ πρωινὸ ξύπνημα μέχρι καὶ τὴν ἐτοιμασία τῶν γευ-
μάτων τῆς ἡμέρας. Μέσα σέ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἀλληλεγγύης καὶ ἀδελ-
φοσύνης περνοῦν οἱ κατασκηνωτικὲς μέρες. Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ το-
πικοῦ μας Ἐπισκόπου κ. Ἰγνατίου, ἀλλὰ καὶ τὴ γενικότερη παρου-
σία τῶν ἱερέων πού ἔχουν ὑπὸ τὴν εὐθύνη τους τὴν πνευματικὴ κα-
θοδήγηση τόσο τῶν στελεχῶν ὅσο καὶ τῶν μικρῶν κατασκηνωτῶν,
ἐνισχύεται ἡ ἐνότης καὶ ἡ
κοινωνία ἀγάπης.

Τὸ Γραφεῖο Νεότητος τῆς
τοπικῆς μας Ἐκκλησίας κα-
τήρτισε γιὰ τὸ φετινὸ καλο-
καίρι πέντε κατασκηνωτικὲς
περιόδους. Ἡ πρώτη περίο-
δος ξεκίνησε γιὰ τῆς μαθή-
τριες δημοτικοῦ (2-9/07) μέ
ὑπεύθυνους τὸν π. Βασίλειο
Ἀδάμ καὶ τὴν πρεσβυτέρα
Λαμπρινὴ Λουλουδάκη. Σπὶ
συνέχεια, φιλοξενήθηκαν τὰ
ἀγόρια τοῦ δημοτικοῦ (9-
16/07) μέ ὑπεύθυνους τὸν κ.
Νικόλαο Κεσκίνη καὶ τὸν π.
Καλλίνικο Γεωργακόπουλο.

Ἀκολούθησε ἡ τρίτη περίο-
δος (16-23/07), τῶν κοριτσιῶν δημοτικοῦ μέ ὑπεύθυνες τὴν κ. Ζωὴ
Μάνου καὶ κ. Βαρβάρα Χατζητρακόσια. Σπὶν τέταρτη περίοδο (23-
30/07), μέ ὑπεύθυνο τὸν π. Καλλίνικο Γεωργακόπουλο φιλοξενήθη-
καν τὰ ἀγόρια γυμνασίου-
λυκείου. Τελευταία κατασκηνω-
τικὴ περίοδο ἀποτελέσῃ αὐτὴ
τῶν κοριτσιῶν γυμνασίου-
λυκείου, μέ ὑπεύ-
θυνους τὸν π. Εὐστάθιο Βαρβαρέλη
καὶ τὴν πρεσβυτέρα Παρασκευὴ
Κερμελῆ-Βαρβαρέλη. Πολλὰ
παιδιά, στελέχη καθὼς καὶ οἱ
ἐθελοντὲς τῆς κουζίνας, στὶς
παραπάνω περιόδους, εἶχαν
τὴν εὐκαιρία νά ὠφε-
ληθοῦν πνευματικὰ κρατώντας
ἀποθέματα δυνάμεων καὶ
δημιουργικότητος γιὰ τὸν
χειμῶνα ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ
ἐπόμενο καλοκαίρι.

Ἡ Βυζαντινὴ Μουσικὴ καὶ ἡ μαθητεία σὲ αὐτή

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΤΣΙΚΛΗ, ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ, ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η βυζαντινὴ μουσικὴ, ἢ καλύτερα ἢ ἑλληνικὴ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ, ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιο τῆς μουσικῆς μας παράδοσης, ἕναν ἀπὸ τοὺς ἀδιάφυστους μάρτυρες τῆς ἀδιάπτωτης συνέχειας τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἀλλὰ κι ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικότερα ἀναγωγικά μέσα λατρείας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Μὲ τὸ παρὸν ἄρθρο μας, θὰ προσπαθήσουμε νὰ ἀναδείξουμε τὴν ιδιαίτερη φυσιογνωμία της, τὴν ἀνεκτίμητη προσφορά της καὶ τοὺς λόγους ἐκείνους, γιὰ τοὺς ὁποίους ὁ σημερινὸς νεοέλληνας –ἀνεξαρτήτως ἡλικίας– θὰ ἄξιζε νὰ ξεκινήσει ἕνα συναρπαστικὸ ταξίδι γνωριμίας μὲ αὐτὸν τὸν ἀδαπάνητο θησαυρό.

Ἡ καθ' ἡμᾶς μουσικὴ ὀνομάζεται, ἀτυχῶς μᾶλλον, βυζαντινὴ, γιατί βρέθηκε στὸ ἀπόγειο τῆς ἀνάπτυξής της τὴν περίοδο τοῦ Βυζαντίου. Κατ' οὐσίαν, εἶναι ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ μουσικὴ, ἡ ἴδια, ἐξελιγμένη, μὲ τὸ ἴδιο περίπου θεωρητικὸ σύστημα, τὸν ἴδιο ἡχοχρωματικὸ πλοῦτο καὶ τὴν ἴδια ἀφομοιωτικὴ δύναμη. Μαζὶ μὲ τὴν ἑλληνικὴ γλώσσα ἀποτελοῦν δύο διαπρῦσιους κήρυκες τῆς ἱστορικῆς συνέχειας τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, τῆς ἀδιάσπαστης πορείας του μέσα στοὺς αἰῶνες. Ἔτσι, τὸ βυζαντινὸ μέλος εἰδικότερα, ἱστορικὰ καὶ αἰσθητικὰ, ἀποτελεῖ τὸν βασικὸ πυλῶνα τοῦ νεοελληνικοῦ μουσικοῦ πολιτισμοῦ, τὸν συνδετικὸ κρίκο μὲ τὴν ἀρχαία μουσικὴ παράδοση, ἀλλὰ καὶ τὴ ρίζα τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς λαϊκῆς μας μουσικῆς –σὲ πολλές, μάλιστα, περιπτώσεις ἀκόμα καὶ τῆς σύγχρονης, ἔντεχνης-λόγιας μουσικῆς. Δέν εἶναι ὅμως μόνο αὐτό· ὁ μεγάλος ἅγιος τῶν Γραμμάτων μας, ὁ Ἅλ. Παπαδιαμάντης ἔγραφε σχετικά μὲ τὴν καταγωγή τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς: «Ἄλλως, ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ εἶναι τόσο ἑλληνικὴ ὅσον πρέπει νὰ εἶναι. Οὔτε ἐμεῖς τὴν θέλομεν, οὔτε τὴν φανταζόμεθα ὡς αὐτὴν τὴν μουσικὴν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἄλλ' εἶναι ἡ μόνη γνήσια καὶ ἡ μόνη ὑπάρχουσα. Καὶ δι' ἡμᾶς, ἐάν δέν εἶναι ἡ μουσικὴ τῶν Ἑλλήνων, εἶναι ἡ μουσικὴ τῶν ἀγγέλων». Δέν ὑπάρχει πῶς ὁμορφὴ διατύπωση ἀπὸ αὐτὴ, προκειμένου νὰ ἀναδείξει κανεὶς τὸν λατρευτικὸ χαρακτῆρα τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς. Γιατί τὸ βυζαντινὸ μέλος δέν εἶναι αὐτόνομο ἢ ἀνεξάρτητο, ὑπάρχει γιὰ νὰ ἀναδεικνύει τὸν λόγο, νὰ τονίζει τὰ θεόπνευστα νοήματα τῶν ὕμνων πού ἀκοῦμε σὴ Θ. Λατρεία· καὶ τὰ ἀναδεικνύει, ὅπως ἀποφαινόνται οἱ εἰδικοί, μὲ ἕναν τρόπο ἰδιοφυή. Ἔχουμε, λοιπόν, στοὺς ὕμνους τῆς Ἐκκλησίας μας συνύφανση λόγου καὶ μέλους, μὲ τὴ μελωδίαν νὰ γίνεται μελωδικὴ προσευχὴ, θυμίαμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὅσο γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ μας ποίηση, τὴν ὕμνογραφίαν, αὐτὴ εἶναι γραμμένη σὲ μίαν μορφή τῆς ἑλληνικῆς κοντὰ στὴν ἀρχαία κι ἔχει χαρακτηριστεῖ «ἰλιγγιώδης», μεγαλόπρεπη, κομψή, ἐφάμιλλη τῆς ἀρχαίας, πρωτότυπη, ἀκόμα καὶ πρόδρομος τῆς μοντέρνας ποίησης, ἐξαιτίας τῶν λογαοιδικῶν ρυθμῶν πού κατὰ βάση χρησιμοποιοῖ.

Μὲ ὅλα τὰ παραπάνω γίνεται φανερό ὅτι ἐκεῖνος πού θέλει νὰ ἐξοικειωθεῖ μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ μίαν

τέχνη, πού κύριο στόχο ἔχει τὴν προσευχὴ, τὴν κατάνυξη καὶ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸν Θεό. Παράλληλα, διὰ τῆς μουσικῆς, ἔχει μίαν πρώτην τάξεως εὐκαιρία νὰ ἔρθει πῶς κοντὰ στὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ γλωσσικὴ παράδοση, καὶ μάλιστα μὲ τρόπο εὐχάριστο, σχεδόν παιγνιώδη (σκεφτεῖτε, λ.χ., πόσο εὐκόλα ἀπομνημονεύουμε στίχους τραγουδιῶν – ἢ μελωδίαν βοηθᾶ καταλυτικὰ στὴν πρόσληψη τοῦ λόγου).

Στὴν περιοχὴ μας, λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1947 ἡ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱ.Μ. Δημητριάδος γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν σκοπὸ: νὰ μυθεῖ κάθε φιλόμουσος σπουδαστὴς στὸν ἀκένωτο πλοῦτο τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς μας παράδοσης. Ἰδρύθηκε ἀπὸ τὸν μεγάλο δάσκαλο καὶ πρωτοψάλτη Ἐμμ. Χατζημάρο καὶ εἶναι ἡ ἀρχαιότερη στὸ εἶδος τῆς Σχολῆς στὸν ἑλλαδικὸ κῶρο. Ἀπὸ τίς τάξεις της πέρασαν χιλιάδες μαθητῶν, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους διακρίθηκαν καὶ διακρίνονται στὸ Ἱερό Ἀναλόγιο, ἐνῶ ἀποτελοῦν τὴ βάση τῆς ὀνομαστῆς χορωδίας τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν Βόλου «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης». Τὸ 1993 ἀναγνωρίστηκε ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ. Ἀπὸ τοὺς πρώτους καθηγητῆς της ὑπῆρξαν οἱ ἀείμνηστοι Σ. Σχοινᾶς, Δ. Κοζάνης, π. Ἀναστάσιος Πριάγγελος, Κυρ. Ἀργυρόπουλος καὶ Μιχαήλ Μελέτης, ὁ ὁποῖος διετέλεσε διευθυντὴς μὲ τεράστιο ἔργο ἀπὸ τὸ 1981 ἕως τὸ 2017. Σήμερα, μὲ διευθυντὴ τὸν Ἀρχιμανδρίτη Ἐπιφάνιο Οἰκονόμου, ἡ Σχολὴ, κατὰ κοινὴ ὁμολογία, διάγει περίοδο ἐκπληκτικῆς καρποφορίας ἔχοντας, πέρα ἀπὸ τὴν ἔδρα της στὸν Βόλο, πολυπληθῆ παραρτήματα στὸν Ἄλμυρό, στὴν Ἀγιά καὶ στὴν Ἀγριά.

Μὲ τίς ἄοκνες ἐνέργειες ὅλων τῶν διδασκόντων τῆς Σχολῆς, καταβάλλεται κάθε δυνατὴ προσπάθεια, μὲ αἴσθημα εὐθύνης καὶ μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα ἐποπτικά μέσα, ἡ ἐκκλησιαστικὴ μας μουσικὴ νὰ προσφερθεῖ στὸν ἐνδιαφερόμενο σπουδαστὴ ὅχι ἀπλῶς σάν ἕνα θαυμαστό πατρογονικὸ κειμήλιο, ἕνα μουσειακὸ εἶδος, ἀλλὰ ὡς ἕνα εὐρωστο, ζωντανὸ κύτταρο τῆς εὐρύτερης παράδοσής μας μὲ ἐσωτερικὴ ἐξέλιξη καὶ συνεχὴ παρουσία, ἱκανὸ νὰ ἀναζωογονήσῃ καὶ νὰ ἀναγεννήσῃ πνευματικὰ τὴ ζωὴ του. Γιατί, τελικὰ, παράδοση δέν εἶναι τόσο αὐτὸ πού μᾶς παραδίδεται, ὅσο αὐτὸ στὸ ὁποῖο ἐμεῖς ἔχουμε παραδοθεῖ, γιατί ἀκριβῶς ἔχει τὴ δύναμη νὰ νοηματοδοτήσῃ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον μας.

Μέσα σὲ ἕνα παγκόσμιο περιβάλλον, πνευματικὰ ἄνυδρο, πού μοιάζει μὲ κωνευτῆρι ἔτοιμο νὰ στραγγαλίσει κάθε πολιτισμικὴ ἰδιοπροσωπία, σὲ καιροὺς ἀφιλίας καὶ ἐρημίας, μὲ τοὺς πνευματικὸς καὶ πολιτικούς ταγούς νὰ κάνουν διακρῦξεις γιὰ μίαν νέα ζωὴ ἔξω ἀπὸ τὴν Ὀντως Ζωή, ἡ μήση στὴν Ἱερὴ Τέχνη τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε Θεία Τέχνη, μεταστρέφει τὸν νοῦ καὶ τίς αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου στὰ αἰῶνια καὶ ἀληθινὰ, προσφέροντας μίαν ἄλλην προοπτικὴν ζωῆς καὶ ὑπαρξιακῆς πληρότητας. Ἀξίζει κανεὶς νὰ τὴ δοκιμάσει!

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

77 χρόνια ιστορίας!

Διδάσκονται:

Θεωρία καὶ πράξη Βυζ. Μουσικῆς, Λειτουργικὴ, Ὑμνολογία, Τυπικὸ, Ἱστορία Βυζ. Μουσικῆς, Στοιχεῖα Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς

Ἐπίσιο Σεμινάριο Τυπικοῦ

ΤΜΗΜΑ: Φωνητικῆς καὶ Ὁρθοφωνίας

Φοίτηση: Πενταετής

Ἀναλήψεως 164Α & Ὁγλ (πρ. Ἐκκλ/κό Λύκειο Βόλου), Τηλ.: 24210 93501, 93517, 40440

Εὐχαριστήριος ἐπιστολή τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

ΤΡΑΠΟΖΑΡΧΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΝ
ΓΛΥΚΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΕΝ ΦΑΝΑΡΙΩ ΚΑΙ ΕΝΩ Η ΚΑΛΑΜΟΣ ΗΜΩΝ ΗΤΟΙΜΑΖΕΝ ΙΝΑ ΠΕΜΨΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΓΡΑΦΗΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ὑΜΕΤΕΡΑΝ ΛΙΑΝ ΗΜΙΝ ΑΓΑΠΗΤΗΝ ΤΕΡΟΤΗΤΑ, ἍΓΙΕ ΑΔΕΛΦΕ, ΕΛΑΒΟΜΕΝ ΤΟ ὍΛΩΣ ΕΥΓΕΝΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΦΡΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ὑΜΩΝ ΚΑΙ ΟΥΤΩΣ Ὁ ΦΕΡΩΝΙΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου «προέδραμε τάχιον» οὐχὶ Πέτρου ἀλλὰ τοῦ διαδόχου τοῦ ἐκείνου αὐταδέλφου, εἰς τὴν εἰς ἀλλήλους καρδιακῶς ὀφειλομένην τιμὴν.

Τερῶτατε Μητροπολίτα Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ καὶ συλλειτουργγὴ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἰγνάτιε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Τερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Επιστρέψαντες αἰσίως καὶ πλήρεις χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως ἐκ τῆς θεοτηρήτου Ἐπαρχίας Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ εἰς τό τοῦ Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου γλυκῷ γεώργιον ἐν Φαναρίῳ καὶ ἐνῶ ἡ κάλαμος ἡμῶν ἠτοιμαζεν ἵνα πέμψη εὐχαριστήριον γραφήν πρὸς τὴν ὑμετέραν λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴν Τερότητα, ἅγιε ἀδελφέ, ἐλάβομεν τὸ ὅλως εὐγενές καὶ πρόφρον γράμμα ὑμῶν καὶ οὕτως ὁ φερώνυμος τοῦ μαθητοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου «προέδραμε τάχιον» οὐχὶ Πέτρου ἀλλὰ τοῦ διαδόχου τοῦ ἐκείνου αὐταδέλφου, εἰς τὴν εἰς ἀλλήλους καρδιακῶς ὀφειλομένην τιμὴν.

Τοῦτο οὐδόλως ἀσφαλῶς ἀπομειοῖ τὴν ὀλόθυμον πρόθεσιν ἡμῶν, ἵνα διὰ τῶν μετὰ χεῖρας Πατριαρχικῶν Γραμμάτων εὐχαριστήσωμεν ὑμῖν ἐκ βαθέων διὰ τε τὴν πρόσκλησιν καὶ δι' ὅσα ἐβιώσαμεν παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν Ἱεραποδημίαν ἡμῶν ἐν τῇ καθ' ὑμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει. Κυριολεκτικῶς ἠσθάνθημεν συγκίνησιν καὶ πατρικὴν-ἐπιτραπήτω ἡμῖν ἵνα εἰπωμεν-ἐγκαύχησιν ἐν Κυρίῳ, διότι εἶδομεν καὶ πάλιν τὸν ὄν ἀπὸ ἐτών ἐγνωρίζομεν π. Ἰγνάτιον, τὸν ἐν Βόλῳ διάδοχον καὶ ἐκ τῶν στενῶν συνεργῶν τοῦ ἐκ νεότητος φίλου ἡμῶν μακαριστοῦ καὶ πολυκλαύστου Χριστοδούλου Ἀρχιεπισκόπου, νά λευκαῖνῃ ἐν μέσῳ τοῦ θερισμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον θεόθεν ἐκλήθη, ἀπολαμβάνων τοὺς καρπούς τῆς εἰκοσιπενταετοῦς ἤδη ποιμαντορίας του, μὴ φειδόμενος ἐμπνεύσεων καὶ ὁραματισμῶν διὰ τὰ ἐφ' ἑξῆς.

Εἶδομεν τὸν στοργικὸν ποιμενάρχην ἐν Θεσσαλίᾳ νά συντηρῇ τὴν κανδήλαν τῆς προσφυγίδος Ρωμησοσύνης, νά φιλεῖ εἰς τό «Ἀρχονταρῖκι» τῆς καρδίας του ὅλον τό ποιμνιὸν του ἀνευ γογγυσμοῦ ἀλλὰ μετὰ θυσιαστικῆς ἀγάπης, νά ἔχη ἐπιλέξει καὶ χειροτονήσει πληθὺν καλῶν καὶ ἱκανῶν κληρικῶν συνεργῶν του, καὶ νά ἀγωνίζηται ἡρέμα καὶ μετὰ σεμνότητος πολλῆς, πλήν μετὰ σθένους, διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ σπόρου τῆς Θεολογίας καὶ τῆς ἀνοθεύτου φωνῆς τῆς Ἐκκλησίας ἐν μέσῳ ἀκανθῶν ὑπὸ καινῶν καὶ κενῶν, ψυχρῶν δέ ὡς ἐκ προελεύσεως, παραφωνιῶν τῆς σήμερον. Δι' ὅλα ὅσα ἀγαθὰ καὶ εὐφημα διεπιστώσαμεν ἰδίῳις ὀμμασιν ἐγκαρδίας συγχαίρομεν καὶ ἀξίως ἐπαινοῦμεν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ τῆς πίστεως ἡμῶν Κέντρου, ἀπονέμοντες προθύμως τὴν εὐαρέσκειαν τῆς ἡμῶν Μετριότητος πρὸς τὴν πολυφίλητον ὑμετέραν Τερότητα.

Ἐκφράζοντες δέ ἅπαξ ἐτι τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν καὶ τῶν ἐν Κυρίῳ συνοδιτῶν ἡμῶν διὰ τὰς πολλὰς περιποιήσεις, τὴν πρόφρονα, ἀρτίαν, ἕως λεπτομερείας, ὑποδειγματικὴν ξενίαν, εἰ καὶ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ξένοι ἠσθάνθημεν ἀλλ' οἰκειοὶ ἀγαπητοί, διαβεβαιοῦμεν ὑμᾶς ὅτι θέλομεν ἔχειν ὑμᾶς καὶ τὴν περὶ ὑμᾶς νοητὴν παρὰ Παγασητικῶν ἐκκλησιαστικῆν ναῦν ὑμῶν ἐν ταῖς πρὸς Κύριον ἡμετέραις ταπειναῖς ἐντεύξεσιν.

Εὐχαριστοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ ἐπιφυλασσόμεθα νά ἀνταποδώσωμεν, ἔστω ἐκ μέρους, κατὰ τό ἐπόμενον προσκύνημα ὑμῶν εἰς τὴν ὑπὲρ Πῆλιον καὶ Ὀλυμπον ὑψηλὴν κορυφὴν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἐν τῇ Βασιλευούσῃ.

Καλὴν ἀντάμωσιν, ἅγιε ἀδελφέ!

Ἰουλίου 19
Ἅγιος ἀδελφὸς ἰν χεῖρῳ ἀδελφός

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

14 ΝΕΟΙ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΙΕΡΟΣΑΛΤΕΣ

Πραγματοποιήθηκαν (17/6) στον Βόλο οι εξετάσεις για την απονομή του Πτυχίου Ίεροψάλτου της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ίερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Οι εξετάσεις πραγματοποιήθηκαν ενώπιον εξεταστικής επιτροπής, αποτελούμενης από τους Καθηγητές της Σχολής, υπό την προεδρία του Δ/ντου Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου. Στις εξετάσεις ἔλαβαν μέρος δεκατέσσερις (14) τελειόφοιτοι σπουδαστές, πού ὀλοκλήρωσαν τόν προβλεπόμενο πενταετή κύκλο σπουδῶν. Ἄπαντες κρίθηκαν ἄξιοι νά λάβουν τόν παραδοσιακό τίτλο σπουδῶν της Σχολής, τό Πτυχίο Ίεροψάλτου. Πρόκειται γιά τούς κ.κ. Ἀλπίδη Ζήση, Γιαβρούτα Χριστοφόρο, Γκόλια Νικόλαο, Θεάκου Δήμητρα, Καντάνιο Φίλιππο, Κουτσικουρή Θωμά, Μπλιώκα Νικόλαο, Παπαδόπουλο Εὐθύμιο, Πετρίδη Ἀθανάσιο, Πλακαρό Ἀπόστολο, Σέκκα Γεώργιο, Τσέλιο Ἡρακλή, Χαλάτση Ἀρτέμιο καί Χαλάτση Νικήτα. Μετά τό τέλος της εξεταστικής διαδικασίας, ὁ π. Ἐπιφάνιος συνεχάρη τούς σπουδαστές γιά τήν ἀπόκτηση τοῦ Πτυχίου τους, ἀλλά καί γιά τόν ἀγώνα, πού κατέβαλαν, τή συνέπεια, πού ἐπέδειξαν, καί τόν ζήλο τους γιά τήν ἐκμάθηση της Βυζαντινῆς Μουσικῆς καί της Ψαλτικῆς Τέχνης καί Παράδοσης. Τέλος, εὐχαρίστησε τούς ἐκλεκτούς δασκάλους της Σχολής, γιά τό ἔργο πού ἐπιτελοῦν, μέ ζηλευτή συνέπεια καί ἀγάπη, καθιστώντας ἑαυτούς τά καλύτερα παραδείγματα γιά τούς μαθητές τους. Τήν ἴδια ἡμέρα ὀλοκληρώθηκε ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων τοῦ Τμήματος Φωνητικῆς καί Ὁρθοφωνίας της Σχολής, γιά τό ἐκπνέον σχολικό ἔτος, στό ὁποῖο ὑπεύθυνος καθηγητής εἶναι ὁ καταξιωμένος Μουσικός καί Φιλολόγος κ. Νικόλαος Παρθένης. Στό πλαίσιο τῶν εξετάσεων, ὁ Δ/ντής της Σχολής ἐπέδωσε στούς ἔξι ἀποφοιτήσαντες τοῦ Τμήματος, πού ὀλοκλήρωσαν τόν διετή κύκλο τῶν μαθημάτων, τίς Βεβαιώσεις τῶν σπουδῶν τους, εὐχαριστώντας τους γιά τή συνέπεια καί τό μεράκι πού ἐπέδειξαν, καθώς ἐπίσης καί τόν κ. Παρθένη, ὁ ὁποῖος μέ ἰδιαίτερο ζήλο καί ἀγάπη ἐπιτελεῖ τά καθήκοντά του, βοηθώντας τούς σπουδαστές στήν ἐξέλιξη της μουσικῆς τους Παιδείας. Οἱ σπουδαστές πού ὀλοκλήρωσαν τόν διετή κύκλο σπουδῶν καί ἔλαβαν τή σχετική Βεβαίωση εἶναι οἱ κ.κ. Ἐλένη Εὐσταθίου, Δημήτριος Μπλέτσας, Ἀναστασία Πολίτου, Μόρφω Ρακοπούλου, Σοφία Ρέβη καί Εἰρήνη-Ἄννα Συρίγου.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου λειτούργησε (29/6) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, παρουσία πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Κατά τή διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, τέλεσε τήν εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία τοῦ ἐγγάμου Διακόνου Δημητρίου Μαρρέ, πατρός ἑνός τέκνου, ἀποφοίτου της Ἀκαδημίας τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ. Στήν ὁμιλία του πρὸς τόν νέο Πρεσβύτερο ὁ Σεβασμιώτατος ἐξήρθε τό γεγονός της Χειροτονίας σέ μιά ἡμέρα σάν τή σημερινή, κατά τήν ὁποία τιμῶνται οἱ

Πρωτοκορυφαῖοι Ἀπόστολοι Πέτρος καί Παῦλος, καί θύμισε ὅτι «ὁ Κύριος κάλεσε τούς Ἀποστόλους κοντά Του μέ ἀπλότητα, καθότι καί ἐκεῖνοι ἦταν ἄνθρωποι ἄπλοιοι, μέ καθαρῆ καρδιά καί μέ δυνατότητα νά διακρίνουν τήν ἀλήθεια ἀπό τό ψέμα. Κι ἔτσι κατάφεραν νά φέρουν τόν Χριστό στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων καί τό ἄγγελμα της Ἀναστάσεως σέ ὀλόκληρη τήν οἰκουμένη». Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας ἐπαίνεσε τό ἔργο τῶν γονέων στήν ζωή τοῦ νέου Πρε-

σβυτέρου, καθώς ἐκεῖνοι φύτεψαν στήν ψυχή του τόν σπόρο της πίστεως, ἀλλά καί τή διακριτική καί εὐγενική παρουσία της καλῆς Πρεσβυτέρας στό πλάι του. «Οἱ ἄνθρωποι», ἐπεσήμανε ὁ Σεβασμιώτατος, «δέν ἔχουν ἀνάγκη τόσο ἀπό λόγια, ὅσο ἀπό τήν παρουσία τοῦ Ἱερέως, πού διακρίνεται γιά τήν πίστη του καί προσφέρεται ὀλόκληρος θυσία στόν Θεό καί στούς ἀνθρώπους. Τό παράδειγμά μας ἐπιζητοῦν, καί ἐσύ νά γίνεις ἕνα ζωντανό παράδειγμα γιά τούς οἰκεῖους, τούς συναδέλφους στόν ἐργασιακό σου χώρο, τούς ἐνορίτες σου».

ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑΡΙΑ

Στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἀγίων Ἀναργύρων Πορταριάς λειτούργησε (1/7) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, παρουσία πλήθους προσκυνητῶν. Κατά τή διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τή Χειροθεσία εἰς Ἀναγνώστη τοῦ μαθητοῦ της Ἀ΄ Λυκείου Λεωνίδα-Ἀγγελου-Παῖσιου Καπέλα, υἱοῦ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ π. Βασιλείου Καπέλα, καί σπουδαστοῦ της Σχολῆς Βυζ. Μουσικῆς της Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στόν ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ π. Βασίλειο,

ὁ ὁποῖος, μετά τή συνταξιοδότησή του ἀπό τήν Ἐκπαίδευση, εἰσῆλθε στόν Ἱερό Κλῆρο καί μαζί μέ τήν Πρεσβυτέρα του διακονοῦν στήν ἐνορία τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, προσφέροντας τόν ἑαυτό τους στή διακονία της Ἐκκλησίας. Μιλώντας γιά τόν νέο Ἀναγνώστη, ἐπεσήμανε τήν πρόδοό του στό σχολεῖο, τόν πόθο του νά ἐνταχθεῖ στή χορεία τῶν Ἀναγνωστών, ὅπου ἀνήκουν νέοι πού θέλγονται ἀπό τή Λατρεία τοῦ Θεοῦ, τή διακονία τοῦ Ἱερέως

καί τοῦ Ἐπισκόπου καί λαμβάνουν τίς προϋποθέσεις, γιά νά ἐνταχθοῦν, στό μέλλον, στίς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, ἐάν καί ἐφόσον τό ἐπιθυμοῦν. Τέλος, εὐχήθηκε στόν νέο Ἀναγνώστη ν' ἀφήσει τόν Θεό νά μιλήσει στή ζωή του καί ν' ἀκολουθήσει, στό μέλλον, τόν δρόμο πού Ἐκεῖνος θά χαράξει στή ζωή του.

ΠΛΗΘΟΣ ΛΑΟΥ ΣΤΟΝ ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ ΑΛΥΚΩΝ

Στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Προφήτου Ἡλίου Ἀλυκῶν χοροστάτησε (19/7), κατά τόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, παρουσίᾳ πλήθους προσκυνητῶν. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στήν τραγική ἐμπειρία τῶν πυρκαγιῶν, πού πλήττουν τήν πατρίδα μας καί κάλεσε σέ προσευχή γιά τούς ἄνδρες καί τίς γυναῖκες τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος καί τῆς Ἀστυνομίας, «πού δίνουν τί μάχη γιά ν' ἀντιμετωπιστεῖ ἡ κατάσταση, πού ἐν πολλοῖς ὀφείλεται στήν κλιματική ἀλλαγὴ πού συμβαίνει στόν κόσμο, ἡ ὁποία, μέ τί σειρά της, ὀφείλεται στήν ἀνθρώπινη παρέμβαση. Ὁ Θεός μᾶς παρέδωσε τί γῆ, πού ὑπάρχει γιά νά ὑπάρξουμε κι ἐμεῖς. Ὁμως, ἡ ἀπληστία τοῦ ἀνθρώπου καταστρέφει διαρκῶς τό περιβάλλον, δημιουργώντας ἕναν τεχνικό πολιτισμό, πού βασίζεται στήν ἐξάντληση τῶν φυσικῶν πηγῶν. Ὁ ἀνθρώπος ὑπερβαίνει τίς δυνάμεις του, χτίζει καινούργιους πύργους τῆς Βαβέλ καί βιώνει τίς τραγικές συνέπειες τῶν ἐπιλογῶν του. Ὁφείλουμε νά συνειδητοποιήσουμε τήν εὐθύνη μας, τί σημαίνει ἡ ἐλευθερία πού μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός. Ἐκεῖνος μᾶς ἐπλάσε ἀπό ἀγάπη, μᾶς ἔδωσε τήν πνοή Του καί μᾶς κατέστησε ὑπευθύνους τῶν πράξεών μας. Καί παρά τήν πτώση μας, μᾶς ἔστειλε τόν Υἱό Του, γιά νά σώσει καί πάλι τόν κόσμο, ὅπως εἶχε προφητεύσει αἰῶνες πρῖν ὁ Προφήτης Ἡλίας. Ὁμως, ἡ σωτηρία δέν εἶναι καταναγκαστική, ἀλλά ἐντάσσεται στό πλαίσιο τῆς ἐλευθερίας μας, ἡ καλή χρῆση τῆς ὁποίας θά μᾶς καταστήσει μετόχους τοῦ Παραδείσου καί τῆς αἰωνιότητος». Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπαίνεσε τόν λαό μας γιά τήν παρουσία του στήν πανηγυρική καί μάλιστα σέ συνθήκες καύσωνα, ἀλλά ζήτησε «νά μὴν μείνουμε σέ ἕνα ἀπλό προσκύνημα. Νά ἀναλάβουμε τήν προσωπική μας εὐθύνη νά πράξουμε ὅ,τι καλύτερο γιά τό περιβάλλον, γιά τί φύση, πού μᾶς χάρισε ὁ Θεός, γιά τίς μέλλουσες γενιές».

ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, πραγματοποιήθηκαν (1/7) στόν Βόλο οἱ Πτυχιακές καί Διπλωματικές Ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς Βυζ. Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, μέ τίς ὁποῖες ὁλοκληρώθηκε τό φετινό σχολικό ἔτος. Οἱ ἐξετάσεις πραγματοποιήθηκαν μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία, ἐνώπιον ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, πού ὄρισε τό ἀρμόδιο Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καί ἀπάρτιζαν ὁ Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Δ/ντῆς τῆς Σχολῆς, ὡς Πρόεδρος, ὁ Ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Νάκος, Δ/ντῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς καί Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὁ κ. Ἀνδρέας Ἰωακείμ, Δ/ντῆς τοῦ Ὡδείου Ἐκκλησιαστικῆς καί Παραδοσιακῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ὁ Μελωδός», ἡ κ. Σεβαστή Μαζέρα, Δομεστίκαινα τοῦ Γυ-

ναϊκείου Βυζ. Χοροῦ «Αἱ Ἄδουσαι», Καθηγήτρια Μουσικῆς, καί ὁ κ. Δημήτριος Κασικλής, Φιλολόγος, Καθηγητῆς τῆς Σχολῆς καί Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, ὡς μέ-

λη. Τό Ὑπουργεῖο ἐκπροσώπησε ἡ κ. Μαρία-Δέσποινα Λουκίδου, Καθηγήτρια Μουσικῆς στό Μουσικό Σχολεῖο Βόλου. Στίς ἐξετάσεις ἔλαβαν μέρος δεκαοκτώ (18) σπουδαστές, οἱ ὁποῖοι ἀπέδωσαν θαυμάσια τό πρόγραμμά τους καί ἔλαβαν τόν δίκαιο ἔπαινο τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐξ αὐτῶν, Πτυχίο Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ἔλαβαν οἱ κ.κ. Παναγιώτης Ἀνδριώτης, Ἀπόστολος Κύργιας, Ἀπόστολος Μακρῆς, Παπαδόπουλος Ἀντώνιος, Ἐμμανουήλ Πετρούλιας, Ζωή Στέλλου, Σωπῆριος Σπργιάρης, Ξανθή-Ἄννα Τσαλίκη, Γεώργιος Τσάρας καί Διονύσιος Τσιακοβῆς. Δίπλωμα Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ἔλαβαν οἱ κ.κ. Μαρίνα Καλλίκα, Φραγκίσκος Μακρῆς, Νικόλαος Μαυροειδῆς, Μαρία Πάγκαλου, Μιχαήλ Παυλίδης, Γεώργιος Φουτζόπουλος, Αἰκατερίνη-Ξενιά Χορταριά καί Εὐάγγελος Χορταριάς. Εἰδικό Βραβεῖο ἐξαιρετικῆς ἀπόδοσης ἀπονεμήθηκε σέ τέσσερις ἐκ τῶν νέων Διπλωματούχων. Συγκεκριμένα: στόν κ. Νικόλαο Μαυροειδή, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοψάλτου Ἰωάννου Ἀκριβογιάννη, στόν κ. Μιχαήλ Παυλίδη, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοψάλτου καί Δ/ντοῦ τῆς Σχολῆς Μιχάλη Μελέτη, στόν κ. Γεώργιο Φουτζόπουλο, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀειμνήστου Λαμπαδαρίου Κυριάκου Ἀργυρόπουλου καί στήν κ. Αἰκατερίνη-Ξενιά Χορταριά, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοψάλτου Γεωργίου Σιαμούρη. Κατά τί διάρκεια τῆς ἐξεταστικῆς διαδικασίας, ὁ Δ/ντῆς τῆς Σχολῆς Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, ὁ ὁποῖος τόν εὐχαρίστησε γιά τήν εὐλόγητή παρουσία στίς ἐξετάσεις, ἀλλά καί γιά τήν στήριξη καί συμπαράστασή του στό πολύμοχο ἔργο τῆς Σχολῆς, ὅσο καί τήν ἐμπιστοσύνη στόν Δ/ντή καί στό διδακτικό προσωπικό της, πού εἶναι ἡ κινητήρια δύναμη κάθε καλοῦ ἔργου. Ἀπό τί μεριά του, ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε τούς καθηγητές τῆς Σχολῆς, «γιατί μεταδίδουν καί τό ἦθος τῆς ψαλτικῆς τέχνης, μαζί μέ τό ὕφος. Οἱ καθηγητές μας συνεχίζουν μιά λαμπρά παράδοση μουσικοῦ ἦθους, τό ὁποῖο δίδει, τελικά, ἀξία στήν τέχνη». Κάλεσε τούς σπουδαστές, ψάλλοντας, νά ἀναδεικνύουν τόν λόγο τῶν ὕμνων καί νά σέβονται τό ἱερό Ἀναλόγιο. Εὐχαρίστησε τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καί τόν Δ/ντή τῆς Σχολῆς «γιά τόν κόπο πού καταβάλλει καί τόν ἄριστο συντονισμό τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς».

ΣΤΗΝ ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΣΤΗ ΣΟΥΡΩΤΗ Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ

Στήν Ἱερά Μονή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στή Σουρωτή Θεσσαλονίκης βρέθηκε (20/7) ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος, γιά τήν ἑορτή τοῦ Ὁσίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου, ὅπου βρίσκεται καί ὁ τάφος του. Προσκεκλημένος τοῦ οἰκείου Ἱεράρχη, Σεβ. Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ. Νικοδήμου, προεξήρχε τῆς Θεῆς Λειτουργίας πού τελέστηκε τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς, στήν Ἱερά Ἀγρυπνία, συλλειτουργούντων τοῦ οἰκείου ποιμενάρχη κ. Νικοδήμου καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σισανίου καί Σιατίστης κ. Ἀθανασίου. Πλήθος προσκυνητῶν εἶχε κατακλύσει ὅλο τό Ἡσυχαστήριο, ἀναμένοντας ἐπί ὥρες γιά νά προσκυνήσουν τόν τάφο τοῦ Ὁσίου. Στήν ὁμιλία του ὁ κ. Ἰγνάτιος εἶπε μεταξύ ἄλλων: «Οἱ ἀνθρώποι διψοῦν γιά τήν ἀγιότητα. Ὁ Ἅγιος πού βαπτίστηκε ἀπό Ἅγιο, κράτησε στήν καρδιά του, μέ μοναδικό τρόπο, τήν ἀνόθευτη πίστη στόν Θεό, σάν παιδί, μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του! Αὐτό εἶναι Δῶρο Θεοῦ, τό νά κρατήσει τήν παιδικότητα τῆς πίστεως, μέ μιά βαθιά ἀκλόνητη ἐμπιστοσύνη καί ἀγάπη. Ἀγάπησε τόν Χριστό καί Τόν ἐμπιστεύτηκε. Ἐμπιστεύτηκε τόν Θεό καί ἡ ἀγάπη του ἔγινε τόσο ζωντανή πού μπορούσε νά συνομιλεῖ μ' Αὐτόν. Πίσω ἀπό τόν κάθε ἁμαρτω-

λό ἀνθρώπο, δέν ἄφηνε νά βλέπει τήν ἁμαρτία, ἀλλά τί ζωντανή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, καί βέβαια, ὁ κάθε ἀνθρώπος ἦταν μιά ξεχωριστή προσωπικότητα. Δέν ἔβγαζε μεγάλα κηρύγματα. Δέν μιλοῦσε πρὸς μεγάλα πλήθη, ἀλλά εἶχε τό μοναδικό προτέρημα, νά βλέπει τήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου. Καί

ἀπαντοῦσε στόν καθένα ξεχωριστά, μιλώντας ἀπευθείας στήν καρδιά του. Ὁ Ἅγιος μέ τήν ταπεινότητά του ζοῦσε μιά διαρκή μετάνοια, δέν εἶναι στιγμιαῖο γεγονός ἡ μετάνοια, εἶναι δῶρο ζωῆς. Εἶναι αὐτή ἡ συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητος πού ἔχει ὁ καθένας. Ἐδινε στους ἀνθρώπους νά καταλάβουν ὅτι ὅποια κι ἂν εἶναι ἡ ἁμαρτία, μπροστά στόν Θεό, μετράει ἡ μετάνοια. Καί τούς ἔλεγε: «Ἐλάτε, μετανοήστε, καί γιά σᾶς σταυρώθηκε ὁ Χριστός. Καί γιά σένα ἀδελφέ μου ἀναστήθηκε ὁ Χριστός!»

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Ένα νέο μέλος προστέθηκε στην Ίερατική οικογένεια της Τοπικής μας Ήκκλησίας τό Σαββατοκύριακο 8-9/7. Πρόκειται γιά τόν π. Ίάκωβο (κατά κόσμον Ίλέξανδρο) Πρώια, ἐκ Βόλου, μέ καταγωγή ἀπό τόν Κισσό Πηλίου, φοιτητή τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., ὁ ὁποῖος τό Σάββατο 8/7, στήν Ίερά Μονή Ἁγίου Ἰγνατίου Ἀνακασιάς, ἔλαβε τό Μοναχικό Σχήμα ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίο. Στήν Μοναχική Κουρά συμμετεῖχαν πολλοί Κληρικοί μας καί πλῆθος κόσμου, οἱ ὁποῖοι μέ συγκίνηση παρακολούθησαν τό ἐναρκτήριο γεγονός τῆς πλήρους ἀφιερώσεως ἑνός νέου ἀνθρώπου στόν Θεό καί στήν Ήκκλησία Του. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι «ὁ π. Ίάκωβος ἔζησε τή ζωή τῆς ἐνορίας καί τῆς Μητροπόλεως, γεύθηκε τήν ἐμπειρία τῆς κατασκηνωτικῆς ζωῆς, ἐντάχθηκε στόν κύκλο τῶν Ἀναγνωστῶν καί μέ ἀποφασιστικότητα ἐπέλεξε τόν δρόμο τῆς πλήρους ἀφιερώσεως, ἴσως γιὰτί δέν θέλει τά ἡμίμετρα, ἀλλά τόν πρωταθλητισμό, μέ ἀγωνιστικότητα, ἀκεραιότητα καί ἤθος». Ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, στό ὄνομα τοῦ π. Ίακώβου, πού παραπέμπει στόν σύγχρονό μας Ἅγιο Ἰάκωβο Τσαλική, «γεγονός πού θυμίζει ὅτι ἡ Ἀγιότητα δέν εἶναι κάτι τό ἀνέφικτο. Εἴμαστε γεννημένοι γιά νά ἀγιάσουμε. Ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος εἶχε ἐμπιστοσύνη στόν Θεό καί μιά ζωντανή σχέση μαζί Του, ἀλλά καί αὐτό πού χαρακτηρίζει κάθε ἀφιερωμένο, τήν ἀληθινή ἀγάπη στόν Θεό καί στόν κάθε ἄνθρωπο, τή συγκοινωνικότητα καί τήν ταπεινοφροσύνη, πού πρέπει νά συνοδεύει κάθε ἄνθρωπο ἀφιερωμένο στή διακονία τῆς Ήκκλησίας». Ὁ νέος Μοναχός ἐντάχθηκε στήν Ἀδελφότητα τῆς Ίεράς Μονῆς Ἁγίου Ἰγνατίου Ἀνακασιάς. Ἡ εἰς Διάκονον Χειροτονία του τελέστηκε τήν Κυριακή 9/7, στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Δημητρίου Βόλου, ἀπό τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ἰγνατίο, συλλειτουργούντων τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ὀλβίας κ. Ἐπιφανίου, πολλῶν Ἱερέων μας, παρουσία πλῆθους λαοῦ. Στήν ὁμιλία του ὁ κ. Ἰγνατίος ἐπεσήμανε καί πάλι τήν ἀποφασιστικότητα τοῦ π. Ίακώβου, ἀναφέρθηκε στίς σπουδές του, στήν ὁλοκλήρωση τῶν στρατιωτικῶν του ὑποχρεώσεων καί στήν ἐνταξί του στόν Ἱερό Κλήρο μέ τήν εὐχή τῶν γονιῶν του. Ἐπαίνεσε δέ καί τά πρόσωπα ἐκεῖνα πού λειτούργησαν ὑποδειγματικά στή ζωή του καί τοῦ ἐνέπνευσαν τόν πόθο τῆς ἀφιερώσεως, ὅπως ὁ Ἠγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου καί Πρωτοσύγκελλος Μάξιμος Παπαϊωάννου, ὁ Προϊστάμενος τῆς ἐνορίας του π. Ἰγνατίος Ἀναγνωστόπουλος καί ὁ Ἀρχιδιάκονος π. Ἰωήλ, ὁ ὁποῖος, διά τοῦ κύκλου τῶν Ἀναγνωστῶν, πολλούς νέους ὁδήγησε στήν μεγάλη ἀπόφαση. Ὅπως σημείωσε ὁ Σεβασμιώτατος, «ὁ π. Ίάκωβος ἀντίκει σ' ἐκείνους τούς νέους πού ζοῦν μέσα στό καμίνι τῆς ἐποχῆς μας καί δέν καίγονται, εἰς πείσμα τῶν ὀρθολογιστῶν, πού διατηροῦν τήν ἀγνότητα καί τήν καθαρότητα μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ... Κάποιοι νέοι στήν ἐποχή μας βλέπουν ἀλλιῶς τά πράγματα. Δέν τούς ἐνδιαφέρουν οἱ δόξες καί οἱ τιμές. Δέν θέλουν πλοῦτη καί ἀνθρώπινη ἐξασφάλιση. Θέλουν νά διακονήσουν τόν Θεό στό πρόσωπο τοῦ κάθε ἄλλου».

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ πρ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

Μέ τή συμπλήρωση τριῶν ἐτῶν ἀπό τήν ἐκδημία τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου πρ. Πειραιῶς κυροῦ Καλλινίκου, τήν Παρασκευή 28/7 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος παραβρέθηκε στήν Ίερά Μονή τῆς Παναγίας Ἐλεούσας στό Βαρθολομιό Ἡλείας, ὅπου τελέστηκε ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνοῦ, συγκοροστατοῦντος καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας καί Ὠλένης κ. Ἀθανασίου. Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση μνήμης, τιμῆς καί σεβασμοῦ, ἀφιερωμένη στό

πνευματικό καί πολυσχιδές ἔργο τοῦ ἀειμνήστου Ἡλείου Ἀρχιερέως, Μακαριστοῦ Μητροπολίτου πρ. Πειραιῶς κυροῦ Καλλινίκου, πού διοργάνωσε ἡ Ίερά Μητρόπολις Ἡλείας σέ συνεργασία μέ τόν Δῆμο Πηνειοῦ. Κύριος ὁμιλητής ἦταν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνατίος. Τό Σάββατο 29/7, ἐπί τῆ μνήμῃ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καλλινίκου καί Θεοδότῃς, τελέστηκε στόν Ἱ.Ν. Παναγίας Βαρθολομιοῦ, ὁ Ὁρθρος καί ἡ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, συνιερουργούντος τοῦ Σεβ. Ἡλείας κ. Ἀθανασίου. Στό τέλος, τελέστηκε μνημόσυνο ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιερέως, μακαριστοῦ Μητροπολίτου πρ. Πειραιῶς κυροῦ Καλλινίκου. Ὁ Σεβ. Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος εὐχαρίστησε θερμά τόν Σεβ. Ἡλείας κ. Ἀθανασίο γιά τή φιλοξενία, εὐχόμενος: «Νά ἔχουμε ὅλοι τήν εὐχή τοῦ Γέροντα Καλλινίκου. Ἄς εἶναι αἰωνία του ἡ μνήμη!».

ΣΤΗ ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ

Πάνδημη ἦταν ἡ συμμετοχή τοῦ λαοῦ στήν Θεία Λειτουργία, πού τελέστηκε (30/7) στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Γεωργίου Νέας Ἀγκιάλου, λίγα εἰκοσιτετράωρα μετά τό παρ' ὀλίγον ὀλοκαῦτωμα τῆς πόλης καί τῆς εὐρύτερης περιοχῆς. Εἶναι χαρακτηριστικό δέ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς ἀποδίδουν τήν σωτηρία τους στόν προστάτη τους Ἅγιο Γεώργιο καί στόν Ἅγιο Παντελεήμονα, τό παρεκκλήσιο τοῦ ὁποῖου βρίσκεται πλησίον τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Τῆς Θείας

Λειτουργίας προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, ὁ ὁποῖος, γιά δεύτερη φορά, τίς ἡμέρες αὐτές, βρέθηκε κοντά στοὺς Ἀγκιαλίτες, καί κατά τήν ἐπέτειο τοῦ ὀλοκαυτώματος τῆς Ἀγκιάλου τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας τό 1906. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος, μιλώντας γιά τά τραγικά γεγονότα τῶν τελευταίων ἡμερῶν, τόνισε ὅτι «νιώσαμε τί σημαίνει τρόμος καί αἴσθησις πολέμου. Τό γεγονός συγκλόνισε τήν Ἑλλάδα κι ὅλο τόν κόσμο, γιὰτί δέν ἔχει δικαιο-λογία αὐτό πού ἔγινε. Μόνο ἡ προσευχή ἤρθε στά χεῖλη καί στήν καρδιά μας ἐκεῖνες τίς ὥρες».

Ὁ κ. Ἰγνατίος ἐπαίνεσε τούς ὑπευθύνους ὄλων τῶν φορέων, πού ἔκαναν τό καθῆκον τούς τίς ἡμέρες τῆς μεγάλης φωτιάς, ἔζηρε, ὅμως, τό λαμπρό παράδειγμα τοῦ ἐθελοντισμοῦ καί μάλιστα τῶν νέων, «πού δέν

εἶναι αὐτονόητο πάντοτε καί παντοῦ. Οἱ νέοι ἔτρεξαν καί βοήθησαν καί αὐτός εἶναι καρπός τῆς ἐνόπτιας, ἀκόμα κι ἂν δέν ἔχουν συνειδητοποιήσει μέσα τους ὅτι λειτουργεῖ ὁ Χριστός. Τήν κρίσιμη στιγμή, παρά τά σφάλματα, τίς ἐλλείψεις -γιὰτί δυστυχῶς ὑπάρχουν σφάλματα γι' αὐτό πού συνέβη- ὅμως, δόθηκε μιά μεγάλη μάχη καί σώθηκαν τά χωριά, ἐκκενώθηκε μιά ὀλόκληρη πόλη καί δέν ὑπῆρξε κανεῖς ἐγκαταλεημένος. Σήμερα εἴμαστε ἐδῶ γιά νά εὐχαριστήσουμε, γιὰτί δέν συνέβη μεγαλύτερη καταστροφή καί ἀντεπεξήλθαμε μέ ἀγῶνα καί ἐνόπτια. Ὁ Θεός ἐπιτρέπει μιά μεγάλη δοκιμασία, ἡ ἐμπειρία τῆς ὁποίας, ὅμως, βοηθεῖ ν' ἀντιμετωπίσουμε καταστάσεις πολύ χειρότερες. Αὐτό πού συνέβη ἐδῶ εἶναι ὄντως μοναδικό καί δέν ἔπρεπε ποτέ νά συμβεῖ. Ὅμως, τούτη τή στιγμή, σ' ὀλόκληρη τήν Ἑλλάδα, λαμβάνονται τά πιά μεγάλα καί αὐστηρά μέτρα, γιά νά μή ξανασυμβεῖ». Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε μνημόσυνο γιά τά θύματα τοῦ ὀλοκαυτώματος τῆς Ἀγκιάλου στήν Ἀνατολική Ρωμυλία τό 1906.

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΠΥΡΟΠΛΗΚΤΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ

Περιοδεία στις πληγείσες από την καταστροφική πυρκαγιά περιοχές στο Σέσκλο και στο Βελεστίνο, πραγματοποίησε (28/7) ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπισκέφθηκε τούς κατοίκους τῆς Νέας Ἀγκιάλου, πού φιλοξενούνταν στό Ἐκθεσιακό Κέντρο τοῦ Δήμου Βόλου, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἐφημέριο τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Ν. Ἀγκιάλου Πρωτ. Ἀθανάσιο Μακαντάση καί τόν Ἐφημέριό τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Μικροθηβῶν π. Νικόλαο Μακαντάση καί ἐξέφρασε τήν ἀμέριστη συμπαράσταση τοῦ ἰδίου καί τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας στους κατοίκους τῆς Νέας Ἀγκιάλου, εὐχόμενος τήν ἄμεση ἐπιστροφή στά σπίτια τους. Ἀκολουθῶν, μετέβη στό Σέσκλο, διασχίζοντας τίς καμένες περιοχές καί ἐνημερώθηκε ἀπό τόν Ἐφημέριο τοῦ χωριοῦ π. Στέφανο Στύλα γιά τίς τραγικές ὥρες πού ἔζησαν οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ, παλεύοντας, κυριολεκτικά, μέ τίς φλόγες, γιά νά σώσουν τόν τόπο τους. Μάλιστα, κάτοικοι τῆς περιοχῆς ἀποδίδουν τή σωτηρία τοῦ Σέσκλου στή θαυματουργική ἐπέμβαση τοῦ Ταξιάρχου Μιχαήλ, καθώς εἶδαν πῆ φορά τῆς φωτιᾶς νά ἀντιστρέφεται ξαφνικά, λίγο πρῶν ἀγγίζει τά πρῶτα σπίτια. Ὁ κ. Ἰγνατίος συναντήθηκε, ἐπίσης, μέ κλιμάκιο τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, πού βρῖσκεται σέ ἐπιφυλακή σπῆν πλατεία τοῦ χωριοῦ, καί ἐξέφρασε τήν εὐγνωμοσύνη του γιά τόν ἥρωικό ἀγῶνα τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ὑπηρεσίας γιά τή σωτηρία ἀνθρώπων καί περιουσιῶν. Ἐπόμενος σταθμός τῆς περιοδείας του ἦταν τό Βελεστίνο, ὅπου συναντήθηκε μέ τόν Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο Βελεστίνου Πρωτ. Ἀθανάσιο Συρταδιώτη καί τόν Ἐφημέριο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου Βελεστίνου Πρωτ. Θεοφάνη Μανούρα, ἀπό τούς ὁποίους ἐνημερώθηκε γιά τίς τραγικές ὥρες πού ἔζησε ἡ πόλη καί ἡ εὐρύτερη περιοχή, γιά τόν προσωπικό ἀγῶνα τῶν ἰδίων, πού πάλευαν μέ τίς φλόγες, γιά νά σώσουν ὅ, τι ἦταν δυνατόν, ἀλλά καί τόν ἥρωικό ἀγῶνα τῶν νέων τῆς περιοχῆς, οἱ ὁποῖοι ἐπέδειξαν περίσσειμα ψυχῆς, συνεπικουρώντας τό ἔργο τῶν πυροσβεστών. Ὁ Σεβασμιώτατος, συγκινημένος, συνεχάρη τούς Ἱερεῖς του, πού βρέθηκαν σπῆν πρώτη γραμμῆ τῆς μάχης καί ἐξῆρε τή στάση τῆς νεολαίας μας, δηλώνοντας «ὅτι οἱ νέοι μας εἶναι ἡ χρυσή ἐλπίδα τῆς πατρίδας γιά τό μέλλον τῆς Ἑλλάδας, καθώς, ἀποδεικνύεται, σέ τέτοιες δύσκολες στιγμές καί περιστάσεις, ὅτι διαθέτουν μεγάλο ἀπόθεμα ψυχικῶν δυνάμεων καί φιλότιμου, πού πρέπει νά ἐμπνέει καί νά παραδειγματίζει ὅλους».

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Τήν ὀλοθυμν συμπαράσταση καί συμπάθειά τους πρὸς τούς πληγέντες ἀπό τήν πρόσφατη καταστροφική πυρκαγιά σπῆν περιοχή μας ἐξέφρασαν, μέ Συνοδική ἐπιστολή (31/7) πρὸς τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίο, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος καί ἡ περί Αὐτόν Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος. Ὁλόκληρη ἡ ἐπιστολή ἔχει ὡς ἐξῆς: «Μετά βαθέος ψυχικοῦ ἄλγους πληροφορηθέντες τήν καταστρεπτική πυρκαγιάν, ἥτις ἐπληξεν ἐσχάτως τήν καθ' ὑμᾶς ἐπαρχίαν, εἰς τήν περιοχὴν τῆς Νέας Ἀγκιάλου καί ἀλλαχοῦ, ἐγνωμεν ἐκφράσαι τῇ ὑμετέρᾳ Σεβασμιότητι τήν ὀλοθυμν συμπαράστασιν καί συμπάθειαν τῆς ἡμετέρας Μετριότητος, ὡς καί συμπάσης τῆς περι ἡμᾶς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπευχόμενοι ὅπως ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐπιδαψηλεύσῃ ὑμῖν καί τῷ ἀγαπητῷ περί ὑμᾶς ἱερῷ Κλήρῳ καί πιστῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ παραμυθίαν καί ἐξ ὕψους ἐνίσχυσιν πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν προκληθεισῶν ἐκ τῆς ἐνσκηπᾶσης ὑμῖν λαίλαπος τοῦ πυρός ὕλικῶν καί λοιπῶν ζημιῶν καί ἐπάνοδον τῆς καθ' ὑμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς τό πρότερον κάλλος καί τήν ἀπερίσπαστον αὐτῆς ἐν Χριστῷ πορείαν».

ΛΑΜΠΡΗ Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Μέ τήν δέουσα λαμπρότητα ἡ Τοπική Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος γιόρτασε τή μεγάλη Δεσποτική ἐορτή τοῦ καλοκαιριοῦ, τή Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου. Ἐπίκεντρο τοῦ ἐορτασμοῦ ἦταν ὁ φερώνυμος μεγαλοπρεπῆς Ναός τοῦ Βόλου, ὅπου τήν παραμονή τῆς ἐορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἐσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, τόν ὁποῖο πλαισίωσε πλῆθος Ἱερῶν καί εὐσεβοῦς λαοῦ. Ἡ ἀρτοκλασία τελέστηκε στό προαύλιο τοῦ Ναοῦ, ἀπ' ὅπου ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνατίος ἀπευθύνθηκε στους πιστούς, ἀναφερόμενος στό νόημα καί στό περιεχόμενο τῆς ἐορτῆς. Ἐπεσήμανε ὅτι τούτη ἡ ἐορτή «εἶναι μιᾶ ἀναπνοή ἐλπίδας, μιᾶ γεύση χαρᾶς, ἡ διαβεβαίωση γιά τό τί μᾶς περιμένει στό μέλλον. Εἶναι γιορτή τῆς ἐλπίδας, διότι ὁ Κύριος ἀποκάλυψε ὅτι εἶναι τέλειος Θεός καί τέλειος ἄνθρωπος, ἐνῶ ἡ παρουσία τῶν δύο Προφητῶν διαβεβαίωσε ὅτι Αὐτός εἶναι ἡ ἐκπλήρωση τῶν προφητειῶν, ὁ Χριστός τῆς ἐλπίδας καί τῆς σωτηρίας μας. Εἶναι γιορτή χαρᾶς, πού ἔζησαν οἱ Μαθητές τή στιγμή τῆς Μεταμορφώσεως, ὅταν Τόν εἶδαν νά λάμπει μέ τό ἄκτιστο φῶς καί ἐνωσαν ὅτι βρῖσκονταν στόν Παράδεισο, ἔζησαν τήν ἐμπειρία τοῦ μέλλοντος». Ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στή μεγάλη δοκιμασία τῆς φωτιᾶς, πού ἐπληξε τόν τόπο μας, φέρνοντας ὡς παράδειγμα ἀνθρώπους πού, παρά τήν ὀδύνη καί τόν τρόμο, κράτησαν τό φῶς τῆς ἐλπίδας στό πρόσωπό τους, βλέποντας πίσω ἀπό τή σωτηρία τους τήν ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ καί τήν προστασία τῶν Ἁγίων, σέ περιοχές ὅπως τό Σέσκλο καί ἡ Νέα Ἀγκιάλος. Ἐξῆρε τήν ἐνόητα ὄλων γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς δοκιμασίας καί τήν ἀποτελεσματικότητα τῶν προσπαθειῶν, πού ἀπέτρεψαν μεγαλύτερη κατα-

στροφή. Τέλος, κάλεσε ὅλους σπῆν ἀνάληψη τῆς προσωπικῆς εὐθύνης γιά τήν ἀποφυγή καί ἀντιμετώπιση ἀνάλογων κινδύνων στό μέλλον, σάν κι αὐτούς πού ἀντιμετωπίσαμε στόν τόπο μας πρό ἡμερῶν. Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, παρουσία πλῆθους πιστῶν. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Μάξιμος Παπαϊωάννου.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 40ο • Ἀρ. Φύλλου 507-509 • Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 2023

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνατίος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου
Φιλολογική ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενακῆς
Ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενακῆς
Κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου
Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντωνάκη
Ἐκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ
Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΙΕΡΟΣΑΛΤΩΝ

Τό νέο Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου Ἱεροσαλτῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος «Ὁσίου Ἰωάννου ὁ Κουκουζέλης», πού προέκυψε ἀπό τίς ἀρχαιρεσίες τῆς 4ης Ἰουλίου 2023, ὑποδέχθηκε (31/7) στό γραφεῖο του στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος.

Ἡ σύνθεση τοῦ νέου Δ.Σ. ἔχει ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος: Εὐστάθιος Γραμμένος, Ἀντιπρόεδρος-Υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων: Κωνσταντῖνος Τόπας, Ἀντιπρόεδρος π. Ἀπόστολος Μόναχος, Γεν. Γραμματέας: Δημήτριος Παρίσης, Ταμίας: Ἀλκιβιάδης Μιχάλης, Κοσμήτορας-Υπεύθυνη χορωδίας καί διαγωνισμοῦ ψαλτικῆς: Ἐ-

λένη Ντόβα-Χατζή, Μέλος-Υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων: Νικόλαος Φιλιππαῖος. Ὁ νέος Πρόεδρος εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο γιά τήν ἀγαπή μέχρι τώρα συνεργασία καί ζήτησε τήν εὐλογία του γιά τή νέα αὐτή ἀρχή. Ἐπίσης, συζητήθηκαν θέματα προγραμματισμοῦ γιά τό νέο ἱεραποστολικό ἔτος. Ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη τό νέο συμβούλιο καί εὐχέθηκε καλή ἐπιτυχία στό ἔργο του, στό ὅποιο ἡ Ἱερά Μητρόπολη εἶναι πάντοτε ἀρωγός καί συμπαράστατης.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Ο ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΟΥΛΑΣ

Σέ κλίμα βαθειᾶς συγκίνησης τιμήθηκε (12/8) στόν Ἱερό Ναό Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου Λαύκου, ὁ 93χρονος Ἱερεύς καί ἐπί σειρά δεκαετιῶν Ἐφημέριος τοῦ χωριοῦ Πρωτ. Βασίλειος Γούλας. Ἡ ἀπόδοση τῆς ὀφειλόμενης τιμῆς γιά τήν πολυετή, εὐδόκιμη καί καρποφόρο διακονία του πραγματοποιήθηκε κατὰ τή διάρκεια τοῦ Ἑσπερινοῦ, στόν ὅποιο χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος

παρουσία πλήθους ἐνοριτῶν. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέσημανε ὅτι «ὁ π. Βασίλειος δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό τήν τιμή. Ἐμεῖς ἔχουμε ἀνάγκη νά τόν τιμήσουμε. Διαπιστώνω καί πάλι τή σημασία ἑνός καλοῦ Κληρικοῦ στόν τόπο του, γιά χρόνια πολλά, πού κρατᾶ τήν παράδοση καί συγκροτεῖ τήν τοπική Ἐκκλησία. Ὅταν ὁ Ἱερέας εἶναι αὐθεντικός καί ἔχει δίπλα του ἀξία Πρεσβυτέρα, τότε ἡ Ἱερατική οἰκογένεια λειτουργεῖ ὑποδειγματικά. Ὁ π. Βασίλειος σφράγισε τήν ἐνορία του μέ τήν προσωπικότητα καί τό ἔργο του καί ἀξιώθηκε νά γαλουχήσει τόσες γενιές. Γι' αὐτό κι ἐγώ ἐνώνω τήν εὐγνωμοσύνη μου μέ τή δική σας καί ὄλοι μαζί ἐκφράζουμε τό «εὐχαριστῶ» μας ἔγκαιρα. Προσεύχομαι δέ νά ὑπάρχει καί ἀντάξια διαδοχή καί νά ἔχουμε συνειδηση τῆς εὐθύνης μας νά κρατήσουμε ζωντανό τόν τόπο μας». Γιά τόν π. Βασίλειο Γούλα μίλησαν ἐπίσης, ὁ Προϊστάμενος τῆς ἐνορίας π. Γεώργιος Κορνοῦτος καί ὁ ἐκ Λαύκου καταγόμενος κ. Ἰωάννης Λουλούδας, Φιλολόγος, πρῶην Δ/κτῆς τοῦ Νοσοκομείου Βόλου. Ἀκολούθως, ὁ Ποιμενάρχης μας ἀπένευσε στόν π. Βασίλειο τιμητικό Δίπλωμα, κι ἐκεῖνος συγκινημένος εὐχαρίστησε γιά τή μεγάλη τιμή τόν Σεβασμιώτατο καί ὄλους τούς ἐνοριτες του.

ΕΚΔΗΜΙΕΣ ΙΕΡΕΩΝ ΜΑΣ

Μετά πολλῆς θλίψεως ἡ Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος ἀναγγέλλει τήν εἰς Κύριον ἐκδημία δύο ἐκλεκτῶν Κληρικῶν τῆς. Πρόκειται γιά τόν Πρωτοπρεσβύτερο Ἰωάννη Σαμαρά, Ἐφημέριο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Μεταξοχωρίου Ἀγιάς, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη (2/8) ἀπό φυσικά αἶτια, σέ ἡλικία 67 ἐτῶν. Ἐπρόκειτο γιά σεμνό καί ἱεροπρεπή Κληρικό, ἰδιαίτερος ἀγαπητό ἀπό τόν λαό τῆς ἐπαρχίας Ἀγιάς. Ὁ π. Ἰωάννης γεννήθηκε στό Μεταξοχώρι Ἀγιάς τό 1955 καί ἦταν ἀπόφοιτος τῆς Μέσης Νυκτερινῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Διάκονος χειροτονήθηκε τό 1983 καί Πρεσβύτερος τό 1984 ἀπό τόν τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος καί μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Χριστόδουλο, ὁ ὁποῖος τό 1993 τοῦ ἀπένευσε τό ὀφίκιο τοῦ Οἰκονόμου. Τό ὀφίκιο τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου ἔλαβε τό 2020 ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο. Ἀρχικῶς, καί γιά μικρό χρονικό διάστημα, διορίστηκε Ἐφημέριος στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου

Νικολάου Μελιβοῖας Ἀγιάς καί στήν συνέχεια τοποθετήθηκε στήν ἐνορία τῆς γενετέρας του, ὅπου ὑπῆρξε ἕως τό τέλος τῆς ζωῆς του. Ὁ ἐκλιπῶν Ἱερεύς ἦταν ἔγγαμος, πατέρας ὀκτώ τέκνων καί παππούς πέντε ἐγγονῶν. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τοῦ π. Ἰωάννου τελέστηκε τήν Πέμπτη 3/8 στόν Ἱερό Ναό Ἀγίας Παρασκευῆς Μεταξοχωρίου Ἀγιάς, προεξάρχοντας τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου. Στίς 18/8 ἐκοιμήθη ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαῖλ Βαῖου σέ ἡλικία 88 ἐτῶν. Ὁ ἐκλιπῶν Ἱερεύς γεννήθηκε στόν Βόλο τό 1935, φοίτησε στό Ἀνώτερο Ἐκκλησιαστικό Φροντιστήριο Βόλου, ἦταν πιτυχιούχος τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Λαρίσης καί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. Ἐνῶ ὑπηρετοῦσε στήν Ἐκπαίδευση ὡς Διδάσκαλος, τό 1968 χειροτονήθηκε Διάκονος καί Πρεσβύτερος ἀπό τόν μακαριστό Μητροπολίτη Δημητριάδος Δαμασκηνό καί τοποθετήθηκε ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μακρινίτης. Διακρίθηκε γιά τόν ἀκάματο ἱερατικό του ζῆλο καί τήν ὑποδειγματική προσφορά του ὡς καπνητής στόν Ἱερό Ναό Ἀγίων Θεοδώρων Βόλου, Πνευματικός-Ἐξομολόγος στοῦς Ἱεροῦς Ναοῦς Ἀγίου Παντελεήμονος Ὁρφανοτροφείου καί Ἀγίας Κυριακῆς Βόλου καί στό Νυκτερινό Γυμνάσιο ἀρρένων Βόλου, ἀνύστατος φροντιστής καί συμπαράστατης στόν Ἱερό Ναό Ἀγίας Μαγδαληνῆς Κουκουράβας, ὑπεύθυνος Κύκλου Συμμελέτης Ἀγίας Γραφῆς στόν Ἱερό Ναό Ἀγίας Βαρβάρας Νέας Ἰωνίας, πνευματικός καθοδηγητής τῶν παιδιῶν τοῦ Γυμνασιακοῦ Οἰκοτροφείου Βόλου, τακτικός παρηγορητής καί συμπαράστατης τῶν ἀσθενῶν τοῦ Νοσοκομείου Βόλου. Τό 1979 ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Δημητριάδος καί μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος τοῦ ἀπένευσε τό ὀφίκιο τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου, τοῦ ἀνέθεσε τήν ποιμαντική τῶν προσκόπων Μαγνησίας καί λίγο ἀργότερα τήν εὐθύνη τοῦ Κέντρου Συμπαράστασεως Οἰκογενείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ὁ π. Μιχαῖλ συνταξιοδοτήθηκε τό 2007, μετά ἀπό 39 χρόνια ἀδιάλειπτης καί ὑποδειγματικῆς Ἱερατικῆς διακονίας, ὥστόσο συνέχισε ἀκατάπαυστα, μέχρι τά βαθιά γεράματα, νά διακονεῖ τήν Ἐκκλησία, διακρινόμενος γιά τήν ἀπλότητα, τήν ἀφιλοχρηματία καί τήν ἀμεσότητα τῆς ἐπικοινωνίας μέ τόν λαό τοῦ Θεοῦ, ἀπό τόν ὅποιο ἰδιαίτερος ἀγαπήθηκε. Τιμήθηκε μέ τόν ἔπαινο τοῦ Ἱερατοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς ἐθελοντής αἰμοδότης, ἐνῶ τό 2011 ἔλαβε ἀπό τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μᾶς κ. Ἰγνάτιο τήν Ἀνώτατη Τιμητική Διάκριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος, ὡς ἐμπρακτῆ ἀναγνώριση τῆς λαμπρῆς καί ἀκάματης Ἱερατικῆς του προσφορᾶς καί διακονίας. Ὁ π. Μιχαῖλ ἦταν ἔγγαμος, πατέρας ἐπτά τέκνων καί παππούς ἐννέα ἐγγονῶν. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία του τελέστηκε (20/8) στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Βασιλείου Βόλου, προεξάρχοντας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΕ ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ

Στήν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονή Ἀγίου Λαυρεντίου, στό ὁμώνυμο χωριό τοῦ Πηλίου, χοροστάτησε (9/8) κατά τόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Λαυρεντίου τοῦ Ἀρχιδιακόνου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνατίος. Στήν ἱερά Πανήγυρη συμμετείχαν πολλοί εὐλαβεῖς προσκυνητές. Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στή ζωή καί τό μαρτύριο τοῦ Ἀγίου Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου καί πῆρε ἀφορμή γιά νά δοξάσει τόν Θεό γιά τούς κατά καιρούς Ἀρχιδιακόνους του, ἡ διακονία τῶν ὁποίων δίπλα του ὑπῆρξε καί εἶναι καθοριστική, στό ἔργο τῆς Λατρείας καί τῆς Ἱεραποστολῆς. «Εὐθύνη μου εἶναι ἡ ἐνόπτια», τόνισε ὁ Σεβασμιώτατος, «ἔργο ποῦ δέν εἶναι πάντοτε εὐκόλο, ἀλλά ἐπιτυχάνεται μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ... Στήν Ἐκκλησία μας ὅλα εἶναι ψηφίδες.

Δέν εἴμαστε ἴδιοι καί ὅμοιοι. Ὅλοι μαζί συγκροτοῦμε τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί προσευχόμαστε γιά ὅλους καί γι' αὐτούς ποῦ εἶναι ἀπέναντι, γιατί ὁ Χριστός ἦρθε γιά ὅλους, ὅλοι εἶναι δημιουργήματά Του καί ἐμεῖς ἔχουμε τήν εὐθύνη νά πορευτοῦμε μέσα ἀπό τήν Ὁρθόδοξη πίστη μας καί νά καλέσουμε καί τούς ἄλλους. Ὁ Θεός, ὅμως, θά κρίνει, ὄχι ἐμεῖς. Καλοῦμε ὅλους σέ προσευχή, γιά νά ἔχουν εἰρήνη, εὐκαιρίες πίστεως καί σωτηρίας».

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΓΚΟΥΝΤΑΡΑ ΣΤΗΝ ΑΜΑΛΙΑΠΟΛΗ

Στόν Ἱερό Ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Ἀμαλιαπόλεως λειτούργησε τήν Κυριακή 13/8 ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνατίος, ἡμέρα τῆς ἀποδόσεως τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἑορτῆς. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στό νόημα καί στό περιεχόμενο τῆς ἑορτῆς καί στό Εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας, στόν ὁποῖο ὁ Κύριος ἀναφέρθηκε στήν ἀξία τῆς προσευχῆς καί τῆς νηστείας. «Ἀληθινή προσευχή εἶναι ἔκφραση ἀγάπης πρὸς τόν Θεό καί τούς ἀνθρώπους», τόνισε ὁ Σεβασμιώτατος, «ἐνῶ ἡ νηστεία εἶναι ἡ ἐκούσια στέρηση καί προσφορά στους ἄλλους». Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, πραγματοποιήθηκε ἡ παρουσίαση τοῦ βιβλίου «Ἡ Ἀμαλίαπολη χθές καί σήμερα - Στιγμές ἀπό τήν ταραχώδη βασιλεία καί τήν προσωπική ζωή Ὁθῶνα καί Ἀμαλίας», τοῦ Κώστα Γκουντάρ ἀπό τίς ἐκδόσεις «Ἰδιόμελον». Γιά τό βιβλίο μίλησε ὁ Πρωτοπρεσβύτερος τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου - Ἀρχιερατικός Ἐπιτετραμμένος Δημοσίων Σχέσεων μέ τή Βαυαρική Πολιτεία καί Ἀντιπρόεδρος τῆς «Μαγνήτων Κιβωτοῦ» π. Ἀπόστολος Μαλαμούσης. Τήν ἐκδήλωση χαιρέτισαν ἡ Ἀντιπεριφερειάρχης Μαγνησίας καί

Βορείων Σποράδων κ. Δωροθέα Κολυνδρίνη, ὁ δρ Ἀλέξανδρος Καπανιάρης, διδάσκων στό Τμήμα Ἑπικοινωνίας καί Ψηφιακῶν Μέσων τοῦ Πανεπιστημίου Δυτικῆς Μακεδονίας καί Ὁργανωτικός Γραμματεῆς «Μαγνήτων Κιβωτοῦ», ἐνῶ

ἀποσπάσματα τοῦ βιβλίου διάβασε ἡ φιλόλογος Παγώνα Γκουντάρ. Τό βιβλίο καταγράφει τήν ἵδρυση τῆς Ἀμαλιαπόλεως, τό 1836, καί τίς προσπάθειες τῶν πρώτων κατοίκων νά στεριώσουν στή νέα τους γῆ, ἀφοῦ ἡ γενετήριά τους, ἡ Παλιά Μιτζέλα τοῦ Πηλίου, καταστράφηκε ὁλοσχερῶς ἀπό τούς Τούρκους. Στήν ἐκδήλωση παρέστησαν, ἐπίσης, ὁ Δήμαρχος Ἀλμυροῦ Εὐάγγελος Χατζηκυριάκος καί ἄλλοι ἐπίσημοι.

ΛΑΜΠΡΟ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΑΣ

Μέ τή δέουσα λαμπρότητα καί ἱεροπρέπεια ἡ Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος γιόρτασε καί φέτος τό Πάσχα τοῦ Καλοκαιριοῦ, τήν Κοίμηση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐπίκεντρο τοῦ ἑορτασμοῦ ἦταν ὁ Ἱερός Ναός Εὐαγγελιστρίας Νέας Ἰωνίας, ὅπου τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου, παρουσία ἐκπροσώπων τῶν Στρατιωτικῶν, Ἀρχῶν καί πλήθους πιστοῦ λαοῦ. Κατά τή διάρκεια τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἐνώπιον τοῦ Ἐπιταφίου τῆς Παναγίας, ἐψάλλησαν τά ἐγκώμια τῆς ἑορτῆς, κατά τό τυπικό τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας. Ἀκολουθῶς, στό προαύλιο τοῦ Ναοῦ τελέστηκε ἡ ἀρτοκλασία καί ὁ Σεβασμιώτατος ἀπευθύνθηκε ἐπικρατῶς στους προσκυνητές. Ὁ Ποιμενάρχης μας τόνισε ὅτι

«οἱ Ὁρθόδοξοι τιμοῦμε τήν Παναγία καί στό πρόσωπό Της τιμοῦμε τήν κάθε γυναίκα, γεγονός ποῦ δέν πρέπει νά λησμονοῦμε, γιατί πολλές φορές ὑποτιμᾶται ἡ γυναίκα. Τιμοῦμε τήν κάθε μητέρα, ποῦ φέρει στήν ἀγκαλιά της τό βρέφος, ποῦ εἶναι ἡ ἐλπίδα γιά τό μέλλον τοῦ κόσμου. Τιμοῦμε

τή δεομένη πρὸς τόν Θεό γυναίκα, κατά τό πρότυπο τῆς Παναγίας, ποῦ ἐναποθέτει τήν ἐλπίδα της στόν Θεό, ποῦ ὑψώνει τά χέρια ὄχι γιά νά ἀσκήσει βία, ἀλλά γιά νά προσευχηθεῖ, μέ ἐλπίδα καί ἐμπιστοσύνη καί γίνεται ὑπόδειγμα πραότητος, καρτερίας καί ὑπομονῆς. Γι' αὐτό πρέπει νά ἐπιστρέψουμε στίς ἀληθινές μας παραδόσεις, ποῦ διδάσκουν τήν τιμή πρὸς τή Μητέρα καί τήν κάθε Γυναίκα, ὅπως τιμοῦμε τήν Παναγία...». Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος λειτούργησε στήν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονή Παναγίας Ἄνω Ξενιάς, παρουσία πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Κατά τήν Θεία Λειτουργία ἀναγνώσθηκε τό ἑόρτιο Μήνυμα τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἱγνατίου, ὁ ὁποῖος πρὸ τῆς ἀπολύσεως τόνισε ὅτι «οἱ Πανέλληνες, σ' ὅλο τόν κόσμο, ἐορτάζουμε τήν Παναγία,

Αὐτήν ποῦ μᾶς ἐνώνει ὡς κοινή Μητέρα καί ἀκλόνητο σημεῖο ἀναφορᾶς. Νά Τήν κρατήσουμε ὡς Μητέρα μας, πρῶντας τίς Παραδόσεις, τίς ἀξίες ποῦ παραλάβαμε ἀπό τούς πατέρες μας, ποῦ συγκροτοῦν τήν ταυτότητά μας». Ὁ κ. Ἱγνατίος ἐξέφρασε τή μεγάλην χαρά του γιά τό πλῆθος τῶν μητέρων, ποῦ κρατοῦν τά παιδιά στήν ἀγκαλιά τους, στους Ναούς καί στά προσκυνήματα τῆς Παναγίας, τοῦτες τίς μέρες: «Πολλά διακυβεύονται στήν ἐποχή μας. Αὐτό, ὅμως, ποῦ μπορούμε νά κρατήσουμε ὡς πολυτίμο θησαυρό μας εἶναι ἡ Πίστη, ἡ Παναγία μας, οἱ Ἁγιοί, τά Μοναστήρια μας, ἡ ἐνόπτια μας». Εὐχαρίστησε τόν Ἡγούμενο Νεκτάριο γιά τό σπουδαῖο ἔργο ποῦ ἐπιτελεῖ στή Μονή καί στήν εὐρύτερη ἐπαρχία τοῦ Ἀλμυροῦ, καλωσόρισε τούς προσκυνητές ἀπό τή Ρουμανία, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἡγούμενο Μιχαήλ καί τούς Ἀγιορεῖτες Πατέρες ἀπό τή Νέα Σκῆτη, ποῦ ἔψαλαν στήν πανήγυρη.

ΛΑΜΠΡΗ Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΤΟ ΠΗΛΙΟ

Τή μνήμη τοῦ Τοπικοῦ μας Ἁγίου, Ἀποστόλου τοῦ Νέου, ἐόρτασε (16/8) ἡ Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος, μάλιστα σπὴν γενέτειρά του τὸν Ἅγιο Λαυρέντιο Πηλίου. Τὴν παραμονή τῆς ἐορτῆς τελέστηκε ὑπαιθρῶς ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, παρουσία πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Στὸ κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος παρατήρησε ὅτι «παρὰ τὴ σκληριά, σπὴν ἐποχή του, οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ γιόρταζαν τὴν Παναγιά, προστάτη τους εἶχαν τὸν Ἅγιο Λαυρέντιο. Αὐτὰ ζούσε καὶ ὁ ἴδιος, βιώνοντας τὴν Ὁρθόδοξη πίστη, τὴ Θεία Λειτουργία, τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς Ἁγίους, τὰ πανηγύρια τῶν

Ἁγίων. Γι' αὐτὸ, ὅταν κλήθηκε νὰ ἀρνηθεῖ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη, παρέμεινε σταθερός καὶ ἐδραῖος καὶ δὲν πρόδωσε ποτέ. Μαρτύρησε κι ἔγινε ὁ Θαυματουργὸς προστάτης καὶ Ἅγιός μας, καθὼς τὸ ἱερό του Λειψανο ἔγινε πηγή χάριτος γιὰ ὅλους μας». Σπὴν συνέχεια, ἐξέφρασε τὴ χαρὰ του γιὰ τὴ συμμετοχή, καθ' ὅλο τὸν Δεκαπενταῦγουστο, πολλῶν νέων μπετόρων μὲ τὰ

παιδιά τους, «πού ἔτσι ἐμβολιάζονται μὲ τὴν πίστη μας, γνωρίζουν τὴν Παναγιά καὶ τὸν Ἅγιό μας, στοὺς ὁποίους θὰ μάθουν νὰ προστρέχουν, ζητώντας τὴν προστασία τους. «Σήμερα δὲν κινδυνεύουμε ἀπὸ σκληριά», παρατήρησε ὁ κ. Ἰγνάτιος. «Ἐνας εἶναι ὁ κίνδυνος, ἡ ὑπογεννητικότητα, τὰ μεγέθη τῆς ὁποίας εἶναι τραγικά κι ἐδῶ στὸν τόπο μας, στὸ Πήλιο. Δὲν ἀπελπίζομαστε, ὅμως, γι' αὐτὸ ἐπιδιώκουμε σὲ κάθε χωριὸ νὰ ὑπάρχει Ἱερέας, γιατί εἶναι ὁ μόνος πού μένει, πού λειτουργεῖ καὶ ἐνώνει τὸν λαὸ μας».

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΣΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Προσκεκλημένος τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Σουτσάβας κ. Καλλινίκου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος ἐπισκέφθηκε τὴ Ρουμανία τὸ διάστημα 23-27/8. Τὸν Ποιμενάρχη μας συνόδευαν ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Μάξιμος Παπαϊωάννου καὶ ὁ Ἠγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Ἄνω Ξενιάς Ἀρχιμ. Νεκτάριος Ὑφαντίδης. Ὁ Σεβασμιώτατος συναντήθηκε μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Σουτσάβας κ. Καλλίνικο, ὁ ὁποῖος τὸν ὑποδέχθηκε μὲ πολλή ἀγάπη καὶ ἐγκαρδιότητα. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παραμονῆς του στὴ Ρουμανία ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐπισκέφθηκε τὸ Ἱερό Ἡσυχαστήριο τῆς Πούτνας, τὴς Ἱερᾶς Μονῆς Ντρακομήρι, Σουτσεβίτσας, Καμαριζάν καὶ τὴν Ἱερά Μονὴ Ρίσκας, ὅπου τὴν Κυριακὴ 27/8 προεξήρχε τῆς Ἱερᾶς Πανηγύρεως, σπὴν διάρκεια τῆς ὁποίας, κατὰ παράκληση τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου, τέλεσε Χειροτονία Διακόνου καὶ Πρεσβυτέρου καὶ τὴν Χειροθεσία Πρωτοπρεσβυτέρων. Ὁ Σεβασμιώτατος, κατὰ τὴς ἐπισκέψεις του στὶς ἄνω Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ρουμανικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἔγινε δεκτὸς μὲ τὴς προβλεπόμενες ἀπὸ τὴν παράδοση τοῦ τόπου τιμές, ἀπὸ τὸν ἱερό Κλῆρο, τὰ μοναστικά συστήματα, τὴς Ἀρχῆς καὶ τὸν πιστὸ ρουμανικὸ λαὸ, ὁ ὁποῖος συρρέυσε σπὴν Κυριακάτικη Θεία Λειτουργία, ἀποδεικνύοντας, ἀκόμα μία φορά, τὴ βαθιὰ του πίστη καὶ τὴν προσήλωσή του σπὴν Ἁγία μας Ἐκκλησία.

2η ΦΑΣΗ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΝΑΟΥ

Τὴ συντήρηση καὶ ἀποκατάσταση ἑνὸς τμήματος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Βόλου ἀνέλαβε ἡ Περιφέρεια Θεσσαλίας. Ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας Κώστας Ἀγοραστὸς ὑπέγραψε μαζί μὲ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο τὴν Προγραμματικὴ Σύμβαση τοῦ ἔργου 240.000 εὐρώ πού χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὸ Πρόγραμμα Δημοσίων Ἐπενδύσεων τῆς Περιφέρειας καὶ ἀφορὰ τὴ συντήρηση καὶ ἀποκατάσταση

κεραμικῶν ἐπιστεγάσεων καὶ ὤψων στὸ ἀνατολικὸ τμήμα τοῦ Ναοῦ. «Σὲ συνεργασία μὲ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο καὶ τὴν ΠΕ. Μαγνησίας καὶ Σποράδων, συνεχίζεται ἕνα ἀκόμη ἀπαραίτητο ἔργο γιὰ τὴ συντήρηση καὶ διάσωση τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Βόλου. Ἐνώνουμε δυνάμεις καὶ ὀδηγοῦμαστε σὲ ἀποτελέσματα δημιουργίας. Συνεχίζουμε μὲ ἔργα πού διασώζουν τὴ θρησκευτικὴ κληρονομιά τῆς Θεσσαλίας πού εἶναι μοναδική καὶ ἀντικατάστατη» δηλώνει ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας Κώστας Ἀγοραστὸς. Προβλέπονται: Ἔργασίες ἀντιδιαβρωτικῆς προστασίας καὶ ἐπισκευῆς ὀπλισμένου σκυροδέματος. Ἀντικατάσταση ἐπικεράμωσης στέγης. Ἐπισκευὴ ἐπιχρισμάτων καὶ ἐξωτερικῶν χρωματισμῶν. Ἐπισκευὴ ἀρμολόγησης. Προστασία ὤψων μὲ τεχνολογία ὑδροφοβισμοῦ. Ἀντικατάσταση ὑδρορροῶν.

Η ΑΠΟΤΟΜΗ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Τὴν Ἀποτομή τῆς κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐόρτασε ἱεροπρεπῶς ἡ Τοπικὴ Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος τὸ διήμερο 28-29/8. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος χοροστάτησε, κατὰ τὸν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό, σπὴν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Ἀνατολῆς Ἁγίας, πλαισιωμένος ἀπὸ Κληρικούς τῆς ἐκεῖ ἐπαρχίας, παρουσία πλήθους προσκυνητῶν. Στὸ κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος παρατήρησε ὅτι «ὁ Πρόδρομος ἤξερε τὴν ἀποστολή του, γνώριζε τὰ ὄρια του καὶ μέσα σ' αὐτὰ λειτούργησε. Δὲν ἐπεδίωξε ποτέ ν' ἀποκόψει ὀπαδούς, γι' αὐτὸ καὶ, ὅταν ἦρθε ἡ στιγμή, παρέδωσε τοὺς μαθητὲς του στὸν Χριστὸ, Τὸν Ὅποιο ὑπέδειξε ὡς τὸν ἀναμενόμενο Μεσσία. Δὲν ἐκμεταλλεύτηκε τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἐπεδίωκε τὴν ἀφάνεια τῆς ἐρήμου, ἕως ὅτου, ὑπηρετώντας τὴν ἀλήθεια, βίωσε θάνατο μαρτυρικό». Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε στὸ φαινόμενο τῆς ἐποχῆς μας, «κάποιοι νὰ ἐμφανίζονται ὡς ἄλλοι προφῆτες, διεκδικώντας γιὰ τὸν ἑαυτὸ τους τὴν ἀλήθεια, πού εἶναι πέρα ἀπὸ τὰ ὄρια τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἐκφράζουν γιὰ νὰ σώσουν, δῆθεν, τὴν Ἐκκλησία. Ἐκμεταλλεύονται τὴν ἀφέλεια πολλῶν, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν καὶ τὸ παραμικρό. Δημιουργοῦν ὀπαδούς, ὡς γνήσιοι ψευδοπροφῆτες, γιατί οἱ ἄνθρωποι θέλουν νὰ νιώθουν ὅτι κάπου ἀντίζουν, ὅτι κατέχουν μία ἀλήθεια πού τοὺς ξεχωρίζει ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ὅτι ἔχουν ἐξασφαλισμένη τὴ σωτηρία, ἐνῶ ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι καταδικασμένοι σπὴν ἀπώλεια». Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας ἐπέστησε τὴν προσοχὴ τῶν πιστῶν, διότι «σὲ κάθε ἐποχῇ, δίδεται μιά ἀφορμὴ γιὰ νὰ ἀναδεικνύονται ψευδοπροφῆτες. Μάλιστα, ἡ ἐποχὴ μας προσφέρεται γιὰ κάτι τέτοιο καὶ ἀντὶ νὰ ἐμπιστευθοῦμε τὸν λόγο τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐνίοτε παρασυρόμαστε σὲ καταστάσεις δικαστικές, μὲ εὐθύνη τῶν κατὰ καιροὺς ψευδοπροφῆτων. Νὰ εἶστε πιστοὶ σπὴν Ἐκκλησία μας καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέψετε στὸν ἑαυτὸ σας νὰ παρασυρθεῖτε ἀπὸ τοὺς ψευδοπροφῆτες τῆς ἐποχῆς μας. Αὐτὸ πού θὰ μᾶς σώσει εἶναι ἡ ἐνότητά μας, ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου, ὅπως τὴν διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας...». Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος λειτούργησε σπὴν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Συκῆς, παρουσία πλήθους εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Ἀρχιμ. Σεραφεῖμ Κοντακτῆς.

ΣΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ

Τήν Κωνσταντινούπολη επισκέφθηκε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, προκειμένου νά συμμετάσχει στόν ἑορτασμό τῆς Ἰνδίκτου (Ἐκκλησιαστικῆς Πρωτοχρονιάς) καί στή Σύναξη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Παμμακαρίστου, ἡ ἱερά Εἰκόνα τῆς Ὅποίας φυλάσσεται στόν Πατριαρχικό Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στό Φανάρι. Ὁ ἑορτασμός πραγματοποιήθηκε μέ ἰδιαίτερη λαμπρότητα τήν 1η Σεπτεμβρίου, προεξάρχοντος τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, παρουσία πλήθους Ἱεραρχῶν ἀνά τήν οἰκουμένη, ἀξιωματούχων τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, τῶν ὀφφικιαλίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί πλήθους προσκυνητῶν. Μετά τή Θεία Λειτουργία πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη τελετή τῆς Ἰνδίκτου, κατά τήν ὁποία ἀναγνώστηκε ἀπό τόν Πατριάρχη ἡ νενομισμένη εὐχή καί Πράξη τῆς νέας Β' Ἰνδικτιῶνος. Στή συνέχεια ὁ Παναγιώτατος ὑπέγραψε τό σχετικό κείμενο στόν Κώδικα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καί ἀκολούθως ὑπέγραψαν οἱ παριστάμενοι Ἱεράρχες, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος. Τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς, στήν Ἱερά Μονή Παναγίας Ζωοδόχου Πηγῆς στό Μπαλουκλί, μετά τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέδωσε στόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη φωτογραφικό ἄλμπουμ ἀπό τήν εὐλογητή ἐπίσκεψή του στήν Ἱερά μας Μητρόπολη, τόν παρελθόντα Ἰούλιο, ἐκφράζοντας τίς ὀλοθυμες εὐχαριστίες τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ εὐλαβοῦς λαοῦ τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

«Γνωριμία μέ τούς Ἁγίους τῆς ἐποχῆς μας»

Ἁγιολογικές Διαλέξεις στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023, 6 μ.μ.

Ἅγιος Ἐφραίμ Κατουνακιώτης

Ὁμιλητής: Ἱερομόναχος **Ἰωσήφ** Κατουνακιώτης

ΤΡΙΤΗ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2023, 6 μ.μ.

Ἅγιος Γεώργιος Καρολίδης

Ὁμιλητής: Σεβ. Μητροπολίτης Δράμας κ. **Δωρόθεος**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2023, 6 μ.μ.

Ἅγιος Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης

Ὁμιλητής: Σεβ. Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης & Πλαταμῶνος κ. **Γεώργιος**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2024, 6 μ.μ.

Ἅγιος Βησσαρίων Ἀγαθωνίτης

Ὁμιλητής: Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. **Συμεών**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2024, 6 μ.μ.

Ἅγιος Ἱερόνυμος Σιμωνοπεριίτης

Ὁμιλητής: Μητροπολίτης Μεσσογαίας & Λαυρεωτικῆς κ. **Νικόλαος**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024, 6.30 μ.μ.

Ἅγιος Καλλίνικος Ἐδέσσης

Ὁμιλητής: Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου & Ἁγίου Βλασίου κ. **Ἱερόθεος**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024, 6.30 μ.μ.

Ἅγιος Ἀνθιμος τῆς Χίου

Ὁμιλητής: Σεβ. Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν & Οἰνουσσῶν κ. **Μάρκος**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 ΜΑΪΟΥ 2024, 6.30 μ.μ.

Ἅγία Σοφία τῆς Κλεισοῦρας

Ὁμιλητής: Σεβ. Μητροπολίτης Σισανίου & Σιατίστης κ. **Ἀθανάσιος**

«Όλοι μαζί θά τά καταφέρουμε!»

Τήν Κυριακή 10 Σεπτεμβρίου 2023 πραγματοποιήθηκε ἡ ἐπίσημη έναρξη τῶν ἐνοριακῶν συσσιτίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ. Στόν Ἱερό Ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βόλου τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός τοῦ Ἁγίου Εὐφροσύνου τοῦ Μαγείρου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Ἰγνατίου. Συμμετείχαν οἱ Ἱερεῖς – ὑπεύθυνοι τῶν ἐνοριακῶν συσσιτίων καί ἑκατοντάδες ἐθελόντριες, πού στελεχώνουν τά Σπίτια Γαλήνης τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας. Στό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ τελέστηκε ὁ Ἁγιασμός ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν Σπιτιῶν Γαλήνης γιά τό νέο ἐκκλησιαστικό ἔτος.

Στήν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε ὅτι «διανύουμε σταυρώσιμη περίοδο γιά τήν πόλη μας, τόν Νομό καί ὅλη τή Θεσσαλία. Ἡ ἀδιανόητη φυσική καταστροφή μᾶς δείχνει πόση ἀνάγκη ἔχουμε ἀπό τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί μᾶς καλεῖ ν' ἀνταποκριθοῦμε στίς ἔκτακτες ἀνάγκες πού προκαλεῖ». Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξῆρε τήν πληθωρική συμμετοχή τῶν ἐθελοντριῶν, τόν πολύμοχθο ἀγώνα γιά τήν λειτουργία τῶν συσσιτίων, ἐνῶ ἀπένειμε τά εὐσημα στούς ὑπευθύνους Ἱερεῖς, πού πρωτοστατοῦν στό ἔργο τῆς φιλανθρωπίας καί τῆς κοινωνικῆς προσφορᾶς. «Νιώθω εὐλογημένος ἀπό τόν Θεό, διότι ὁ καθένας τους, μέ τήν προσευχή, μέ τά τάλαντα καί τή θυσιαστική διάθεσή τους, ἐπιτελοῦν ἕνα σύγχρονο θαῦμα. Γιατί πῶς ἀλλιῶς νά ὀνομαστῆι τό γεγονός ὅτι μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τή δική σας, δέν ὑπάρχει κανεῖς νηστικός στόν τόπο μας ὅλα αὐτά τά χρόνια. Γι' αὐτό σᾶς εὐγνωμονῶ ἀπό τά βάθη τῆς καρδιάς μου».

Ἀναφερόμενος στή φυσική καταστροφή πού ἐπληξε τόν τόπο μας, τόνισε ὅτι «ὁ Θεός ἐπιτρέπει δοκιμασίες καί πειρασμούς, γιά νά ἐνωθοῦμε ἀκόμη περισσότερο καί νά νιώσουμε τήν ἀνάγκη τοῦ ἐλέους Του. Νά κρατήσουμε ζωντανή τήν ἐλπίδα, τήν προσευχή καί τήν ἐνότητά μας».

Κάλεσε ὅλους γιά ἐπιπλέον ἀγώνα τούτες τίς μέρες καί τόνισε ὅτι δέν εἶναι δουλειά μας νά ἀποδώσουμε εὐθύνες.

«Ἄλλοι θ' ἀσχοληθοῦν μέ αὐτές. Ἐμεῖς ὀφείλουμε νά πράξουμε αὐτό πού ξέρουμε, νά προσφέρουμε ἀγάπη, φαγητό, νά στηρίξουμε οἰκογένειες πού δοκιμάζονται, νά παρηγορήσουμε ἀνθρώπους πού πονοῦν. Αὐτό εἶναι τό ἔργο μας καί εἶναι προέκταση τῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ συνέχεια τοῦ Μυστηρίου τῆς Εὐχαριστίας. Στό ὄνομα τοῦ Κυρίου μας ξεκινᾶτε τό ἔργο».

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐξήγησε τόν τρόπο λειτουργίας τῶν ἐνοριακῶν συσσιτίων, παρά τίς δυσκολίες σέ τρεχούμενο καθαρό νερό καί ἠλεκτροδότηση, μέ ἐπίκεντρο τό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, στίς ἐγκαταστάσεις τοῦ ὁποίου θά παρασκευάζεται τό φαγητό καί θά διανέμεται στό Σπίτια Γαλήνης, πού ἀδυνατοῦν, σ' αὐτή τή συγκυρία, μέ ἴδιες δυνάμεις, νά ἀνταποκριθοῦν. Ζήτησε, τέλος, «κανεῖς νά μὴν ἀποκάμει. Ὅλοι μαζί θά τά καταφέρουμε καί αὐτή τή φορά».

Ὑπενθυμίζεται ὅτι στήν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος λειτουργοῦν τό Κέντρο Σίτισης τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Βόλου «ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ» καί τά Σπίτια Γαλήνης τῶν κάτωθι Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγίου Δημητρίου, Ἁγίας Αἰκατερίνης, Ἁγίων Ἀναργύρων, Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, Ἁγίου Βασιλείου, Μεταμορφώσεως, Ἀναλήψεως, Ἁγίων Θεοδώρων, Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἁγίου Γεωργίου, Ἁγίου Κοσμᾶ, Ἁγίου Τρύφωνος καί Ἁγίου Γερασίμου Βόλου, Εὐαγγελιστρίας, Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου, Ἁγίας Βαρβάρας, Ἁγίου Σπυρίδωνος καί Ἁγίου Νεκταρίου Ν. Ἰωνίας, Ἁγίου Γεωργίου Ἀγριαῶν, Ἁγίας Παρασκευῆς Σούρπης, Ἁγίου Δημητρίου Ἀλμυροῦ, Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Εὐξείνουπόλεως, Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀλυκῶν, Τιμίου Προδρόμου Ἀνακασίας, Ἁγίου Γεωργίου Ν. Ἀγχιιάλου, Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Βελεστίνου καί στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας. Σύνολο εἴκοσι ὀκτώ (28). •

Τραπεζικοί λογαριασμοί γιά τήν ἐνίσχυση τῶν πλημυροπαθῶν ἀδελφῶν μας!

EUROBANK

• IBAN: GR34 0260 1590 0008 3020 0140 973

Δικαιούχος:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ-ΓΕΝΙΚΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ

• IBAN: GR80 0260 1590 0008 9020 0155 759

Δικαιούχος: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

• IBAN: GR07 0110 2020 0000 2022 9608 771

Δικαιούχος: ΓΕΝΙΚΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

• IBAN: GR40 0171 5760 0065 7610 2090 064

Δικαιούχος: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ